Nr. 4. Sroda, 7 Stycznia 1885. **Rok 75**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Ru. Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 *zł.*, **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 *zł.*, **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 *zł.*, **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 *zł.*, **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 *zł.*, półrocznie 2., ćwierćrocznie 1 *zł.*

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Redakcya „Gazety Lwowskiej", pragnąc wprowadzić w dziale fejletonowym jak największą rozmaitość i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, pozawiązywała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczytne przyrzeczenie współpracownictwa Oto szereg autorów, których prace: powieści, nowele, szkice, obrazki, w krótkich po sobie odstępach zamieszczane będą w roku przyszłym w fejletonie „Gazety": Aer, Alces, Bliziński, Piotr Jaxa Bykowski, dr. Antoni J., Zygmunt Kaczkowski, Jan Lam, Edward Lubowski, B. Prus (Głowacki), Walery Przyborowski, Z. Sarnecki, Sewer, L. Tatomir, A. Wilczyński, Zacharyasiewicz.

W pierwszej połowie stycznia 1885 rozpoczniemy druk powieści historycznej z czasów wojen szwedzkich Wal. Przyborowskiego pod tytułem:

Rycerz Mora.

W „Przewodniku naukowym i literackim", dodatku bezpłatnym do „Gazety Lwowskiej", obok rozpraw i szkiców historycznych Kazimierza Jarochowskiego, dr. L. Kubali i innych pierwszorzędnych pracowników na polu historyi i literatury, zamieszczać będziemy wyjątki z pamiętników słynnego Maurycego Augusta Beniowskiego, ułożone i opracowane przez Piotra Jaxę Bykowskiego

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Na wniosek Mego węgierskiego ministra Mego Dworu, nadaję z powodu pomyślnego zakończenia konwersyi 6 prc. węgierskiej renty złotej, w uznaniu położonych przy przeprowadzeniu tej finansowej operacyi zasług, bankierowi Maurycemu baronowi Wodianer order żelaznej korony pierwszej klasy, a generalnemu dyrektorowi węgierskiego banku kredytowego Edwardowi margrabiemu Pallavicini ten sam order drugiej klasy, a to obydwom z uwolnieniem od taksy.

Peszt, dnia 25 grudnia 1884 r

Franciszek Józef m. p.

Béla baron v. Orczy m. p.

Na wniosek Mego węgierskiego ministra Mego Dworu, nadaję z powodu pomyślnego załatwienia konwersyi 6 prc. węgierskiej renty złotej, w uznaniu położonych przy przeprowadzeniu tej finansowej operacyi zasług, dyrektorowi austryackiego zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu Teodorowi v. Hornbostl order żelaznej korony drugiej klasy z uwolnieniem od taksy, a dyrektorowi tej samej instytucyi pieniężnej Karolowi Weiss v. Weissenhall krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa.

Peszt, dnia 1 stycznia 1885 r.

Franciszek Józef m. p.

Béla baron v. Orczy m. p.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższym odręcznym dyplomem, kapitanowi pierwszej klasy pułku piechoty Leopolda II króla Belgów nr. 27, Ernestowi Schüssler, jako kawalerowi orderu żelaznej korony trzeciej klasy, w myśl statutów orderu, nadać najmiłościwiej stan szlachecki.

Jego ces i król. Apost. Mość raczył Najwyższym odręcznym dyplomem kontradmirałowi w stanie spoczynku, Emilowi Roediger, jako kawalerowi orderu żelaznej korony trzeciej klasy, w myśl statutów orderu, nadać najmiłościwiej stan szlachecki.

Jego ces i król. Apost. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22 grudnia b. r. profesora c. k gimnazyum w Pisek, Józefa Zahradnika, zamianować najmiłościwiej dyrektorem tegoż zakładu.

Dyrekcya poczt i telegrafów nadała posadę poczmistrza w Podhajczykach pod Złoczowem pensyonowanemu oficyałowi pocztowemu, Wiktorowi Donichtowi, a w Iwoniczu pensyonowanemu majorowi, Pawłowi Gärtlerowi de Blumenfeld, dalej posadę ekspedyenta pocztowego w Wiśniowczyku, pensyonowanemu dozorcy linij telegraficznych, Janowi Langowi, w Baworowie ekspedytorowi pocztowemu, Władysławowi Rogalskiemu, w Łabowej ekspedytorce pocztowej, Sydonii Richtscheid i w Zapałowie ekspedytorce pocztowej Ewelinie Pietrzyckiej, nareszcie przeniosła poczmistrza Ludwika Czapelskiego z Dobrowlan do Truskawca i ekspedyentkę pocztową Idę Tenczę z Dobrosina do Dobrowlan.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 stycznia.

Wśród poświątecznej ciszy na polu wewnętrznej polityki monarchii, każde, choćby najdrobniejsze, wydarzenie, znajduje chętny odgłos w dziennikach i staje się przedmiotem szerokiej dyskusyi. W chwili obecnej, obok sprawy wyborów do berneńskiej Izby handlowej, która dla prasy opozycyjnej nie przestała być jeszcze materyałem do rozwijania agitacyi przeciw rządowi i popierającej go większości, znajdują się na porządku dziennym zmiany zapowiedziane w zarządzie niemieckiego stowarzyszenia w Wiedniu. Od dawna było już publiczną tajemnicą, iż w łonie tej korporacyi, będącej wyrazem prądu opozycyjnego, toczą ze sobą bój zacięty dwa obozy: umiarkowany i nieprzejednany. Przez czas dłuższy umiarkowani utrzymywali na wodzy zapędy frakcyi skrajnej, dla której dotychczasowa polityka klubu zjednoczonej lewicy zdawała się za słabą, pozbawioną energiczniejszej inicyatywy, a tem samem niezdolną spełnić nadziei i życzeń stronnictwa, marzącego o pozyskaniu na nowo utraconej władzy. Obóz skrajny tem bardziej odczuwał potrzebę usunięcia na plan drugi osobistości, nadających dotychczas ton polityce opozycyjnej, iż zdało mu się, że przy zbliżających się ogólnych wyborach do parlamentu, pod jego tylko kierunkiem mogą odżyć w całej pełni tradycye stronnictwa wiernokonstytucyjnego, iż on tylko potrafi natchnąć wyborców tym duchem, który ożywia szeregi, skupione pod sztandarem dr. Plenera i jemu podobnych. Pod naciskiem przeto agitacyi, rozwiniętej pomiędzy członkami stowarzyszenia niemieckiego, dawny jego zarząd podał się do dymisyi, a na liście kandydatów do nowego biura prezydyalnego znalazły się osobistości, których przeszłość polityczna jest rękojmią, że stanie się zadość intencyom frakcyi, marzącej o „silnej i bezwzględnej akcyi." Jak na tem wyjdzie sławiona „solidarność opozycyi", o to nie pytają sprawcy najnowszego ruchu. Nie

---

2.

I MIEJŻE TU ROZUM!

OBRAZEK

przez

Autora „Kłopotów Starego Komendanta".

(Ciąg dalszy.)

Tymczasem kopalnia prosperowała dobrze, choć o niej pisano mniej, a ja obarczany byłem co drugi dzień załatwianiem różnych sprawunków, które mi bratowa i stryjanka wciąż z tamtych stron poruczały. Ale na co tu wiele mówić! Wszystko szło jak najlepiej, coraz nowsi spólnicy dobijali się o udział w tym interesie, to Wiedeńczycy, to Anglicy, Amerykanie i inne narodowości, ze wszystkich części świata, a rezultat był taki, że po czterech latach świetnych interesów, bank hipoteczny sprzedał stryjowi Łapankę, on się zagryzł i umarł, a brat Seweryn zakopał co do centa cały fundusz żony. Kopalnia też wkrótce zniknęła z horyzontu, a stryjanka z dziećmi, uratowawszy parę tysięcy reńskich z posagu, wyniosła się na bruk do miasteczka. Seweryn czas jakiś manewrował jeszcze w tamtej okolicy, czepiając się innych kopalni, niby fachowy znawca spraw naftowych, a gdy żonę stracił, sprowadził się do Lwowa z familią z intencyą założenia banku, czy jakiej instytucyi finansowej, której mógłby zostać dyrektorem.

Otóż taki był koniec fatalnej całej milionowej parady, której ostatnim rezultatem depesza stryjanki, że zjeżdża na mieszkanie do Lwowa.

I przyjechała i zakwaterowała się z dwiema dorosłemi pannami, jedną dorastającą i dwoma w tymże wieku rozbójnikami płci męzkiej, do mego cichego mieszkania na Kopernika ulicy. Zapowiedziane w telegramie szczegóły do osobistego opowiedzenia, streścić się dadzą w kilku słowach: Zostało jej wszystkiego dwa tysiące reńskich, więc przyjechała starać się o jakąś pracę dla siebie i dla córek, ku czemu ja właśnie miałem być głównym doradcą i pomocą. Radziliśmy tedy wszyscy przez dwa dni i dwie noce i uchwalili większością głosów, aby mieszkać razem, gospodarstwo domowe prowadzić wspólne, na czem ja tylko zyskać mogę, jako człowiek niepraktyczny i dotąd pozbawiony wszelkich wygód i przyjemności pożycia familijnego — pomimo że wydaję na utrzymanie masę pieniędzy.

Bądź zdrów mój cichy domku na przedmieściu — powiedziałem sobie, westchnąwszy ciężko po owej uchwale....

Ale cóż było robić! Dla rodziny stryja miałem zanadto wiele obowiązków wdzięczności, abym mógł postąpić inaczej. Radzimy sobie tedy jak możemy od lat kilku, z czego familijne moje nerwy w dziwny sposób wzmocniły się i zahartowały podług przysłowia o niedźwiedziu, gałązce i całej gałęzi, które na niego spadały.

Otoczony trzema, nietylko pukającemi, ale gadatliwemi bez miary kobietami — nie jestem w mojem mieszkaniu poprostu niczem. Przykro to wyznać, lecz rzeczywiście kręcą mną owe poczciwe niewiasty jak chorągiewką na wieży ratuszowej, a jeżeli czasem przyjdzie ochota do zamanifestowania skromnej protestacyi, domowy zastęp bojowników przyzywa na pomoc dwie dorosłe już córki Seweryna wraz z drugą jego żoną panią Salomeą, osobą wysoce wykształconą i z pewnym lepszym tonem.

Nie dawniej jak przed trzema tygodniami, odegrała się w całej trupie naszej pewna scena, będąca właściwie przedmiotem niniejszego opowiadania, do którego, jak się pokazuje, nakreśliłem wstęp cokolwiek za długi. A rzecz miała się tak: Rano, jak zwykle, wychodzę do biura i już w samych drzwiach, wiodących na schody, spotykam się oko w oko z najstarszą bratanką Munią. Spojrzę, dziewczyna w szczególniejszem jakiemś rozdrażnieniu, grzywka nad czołem w nieładzie, oczy czerwone jak u królika, a pod oczami na cal sine podkowy.

— Muniu, co ci się stało? — pytam, wracając się napowrót do pokoju.

— Stryjaszku drogi! — zawoła, chwytając mnie gwałtownie za rękę i jeszcze gwałtowniej całując — wypędził mnie! — a po tych słowach dwa potoki łez puszczają się jej z oczu.

Struchlałem, powiadam państwu, tak mnie to słowo wypędzili, przeraziło, bo trzeba wiedzieć, że do owej Muni mam pewną słabość. Jest to miła dziewczyna, trochę dziwaczka, o sympatycznej bladej twarzyczce i łagodnych szafirowych oczach, w których przebija się coś łzawo-melancholijnego, dziwnie przypominającego nieboszkę jej matkę.

Domowa gwardya moja, z ciotką na czele, otoczyła nas dokoła z niemem zadziwieniem.

— Kto cię wypędził, Muniu?

— Macocha, stryjaszku, wczoraj wieczór....

— A ojciec co?

— Cóż ojciec!? — Ojciec jest toż samo co macocha....

— O cóż wam poszło?

Otóż tego, o co poszło, nie jestem w stanie z całą wiernością państwu powtórzyć. Munia bowiem w każdem opowiadaniu swojem jest nadzwyczaj obrazową, trzyma się toku epizodycznego, i należy do zwolenniczek zdań nawiasowych, co wszystko razem wziąwszy, daje jej wyborną kwalifikacyę na powieściopisarkę od wiersza, ale dla słuchającego, szczególniej z takim ustrojem nerwowym, jak mój — sprowadza rozdrażnienie. Spieszyłem się do biura, bo już dziesięć minut po dziesiątej, więc dowiedziałem się tyle, że macocha wczoraj wieczór w tonie rozkazującym kazała jej zamknąć drzwi od salonu, bo czuje powiew przeciągu, — a Munia jej zrobiła na to bardzo delikatną uwagę — (bo jak utrzymuje, inaczej nie potrafi) z czego macocha wywołała scenę, której finał wypadł w tych słowach. „jeżeli ci źle u nas, to możesz sobie iść, gdzie chcesz". Naturalnie, że potem całą noc płakała, nie kładąc się do łóżka, i przyszła dziś rano do kochanego stryjaszka i babci, szukać opieki i przytułku....

Zdaje się, że mądrej głowie dość tych słów, więc też i ja, nie słuchając dalszych, więcej szczegółowych a niezmiernie ważnych komentarzy całej sprawy, z przykrą myślą poszedłem do biura.... Jeszcze też tego brakowało poczciwemu Sewerynowi do całej jego biedy. Nie dość, że wyczerpywał całe zapasy na utrzymanie tak licznej rodziny, że sprawa założenia Domu komisowego, którego miał zostać dyrektorem, szła mu jak z kamienia i sześć razy się rwała wskutek przeróżnych intryg — a tu przybywa mu wojna kobieca domowa, jedna z tych plag, o której nawet Pan Bóg nie wiedział, karząc Egipcyan podczas emigra-

potrzeba dodawać, że owa rewolucya domowa oddziałała deprymująco na koła zjednoczonej lewicy, a chociaż organa jej starają się ukryć fatalne wrażenie i zdobywają się nawet na usprawiedliwienie tego kroku, to przecież chwiejne i słabo umotywowane wywody monitorów lewicy mimowoli naprowadzają na domysł, iż podejmują się obrony niezbyt miłej dla nich sprawy, li tylko ze względów taktycznych, nie chcąc przed całym światem przyznać tak bolesnego dla każdego stronnictwa politycznego faktu, jakim jest brak zgody i karności.

Opozycyjne oıgana twierdzą, że zmiana wydziału dokonywuje się za porozumieniem dotychczasowych jego członków z osobistościami mającemi zająć ich miejsce, gdyż pomimo całej ofiarności i gotowości do służenia sprawie „stowarzyszenia niemieckiego“, obecni członkowie wydziału obarczeni są już tylu innemi honorowemi urzędami, iż należy powątpiewać, czy czas i siły pozwoliłyby im wśród trudnych okoliczności oddać się całkowicie ciążącym na nich obowiązkom. „Rozumie się samo przez się — oświadcza przytem jeden z monitorów lewicy — że wśród obecnych stosunków w narodowo-niemieckiem stowarzyszeniu, kwestye narodowe muszą być traktowane w sposób wybitniejszy i żywszy niżeli dotychczas, ale bo też Niemcy nıgdy może tyle jak obecnie, nie byli zmuszeni walczyć przeciw nacierającej na nich ze wszech stron nieprzyjaznej koalicyi. Że zaś wyłącznie te rzeczowe względy, nie zaś jakiebądź różnice stały się powodem zmian w zarządzie niemieckiego stowarzyszenia, dowodzi najwymowniej poparcie przyrzeczone przez występujących członków wydziału nowemu zarządowi“. Tego rodzaju usprawiedliwienie nie może jednak żadną miarą trafić do przekonania poważnej prasy wiedeńskiej, która przytaczając powyższe wywody organów zjednoczonej lewicy, wykazuje z zupełnem umiarkowaniem i z całą objektywnością ich bezpodstawność, konstatując zarazem, że wywody te są zbyt przejrzystą maską rzeczywistego i stanowczego rozstroju w łonie stronnictwa, które prowadząc walkę w imię namiętności politycznej, i nie przebierając w wyborze środków, znalazło się obecnie samo w położeniu bez wyjścia. Zamierzona reorganizacya, wyprowadzając na plan pierwszy żywioły najbardziej skrajne i najmniej uzdolnione do skonsolidowania stronnictwa, może być tylko ostatecznym krokiem do jego upadku.

Preliminarz budżetu na rok 1885.

VII.

Nauka, sztuka i przemysł.

(Dokończenie).

Koszta nadzoru szkolnego są preliminowane w sumie 603.500 zł., t. j. o 3.400 zł. mniejszej, niż w r. 1884; dochodu jest tu tylko 25 zł. Wydatki na Galicyę czynią 91.749 złr., czyli o 964 złr. mniej; prawdopodobnie jednak preliminarz dozna zmiany wskutek ogłoszonej świeżo nominacyi dwu nowych krajowych inspektorów szkolnych. Dotychczas miała Galicya tylko sześciu inspektorów krajowych; wskutek tejże nominacyi liczba ich dorównywa liczbie czeskich inspektorów krajowych.

Wszystkie powyższe instytucye od akademij umiejętności, aż do szkół ludowych i nadzoru nad niemi, zaliczamy do nauki, czyli do oświecenia publicznego w ściślejszem tego wyrazu znaczeniu. Na te instytucye też przypada przeważna część sumptu skarbowego; suma bowiem wyliczonych powyżej wydatków czyni 12,076.684 złr. (o 20.226 zł. mniej, niż w r. 1884), a w niej partycypuje Galicya kwotą 1,916.021 złr. (o 63.499 zł. większą). Suma ta, wytwarzająca kapitał moralny, duchowy, umysłowy, czy jak tam kto nazwać go zechce, ma cząstkowe tylko pokrycie materyalne; dochody bowiem, które w znacznej części nie płyną nawet z instytucyj, potrzebujących owego nakładu, czynią sumę tylko 1,463.019 zł. (o 29.623 zł. większą, niż w r. 1884), na którą z Galicyi ma wpłynąć 205.002 zł. (o 3.692 zł. więcej).

Suma wydatków, jaką skarb państwa poświęca sztuce, czyni 233.014 zł., t. j. o 23.266 zł. mniej, niż w r. 1884; a sumą tą są już objęte wydatki na badania archeologiczne, na utrzymanie pomników starożytnych, na subwencye dla towarzystw i przedsiębiorstw artystycznych, na stypendya i na zlecenia artystyczne. Główny wydatek idzie na utrzymanie akademii sztuk pięknych w Wiedniu w ilości 113.200 złr., w której specyalnie na Galicyę odpowiada krakowska szkoła sztuk pięknych wymagająca nakładu 18.600 zł.; na subwencye dla towarzystw muzycznych w Wiedniu, Lincu, Salcburgu, Inszpruku, Gradcu, Pradze, Bernie i Czerniowcach idzie także 18.600 zł.; na stypendya i popieranie przedsięwzięć artystycznych 29.550 złr.; nakoniec na cele archeologiczne 53.064 zł. Na Galicyę oprócz wymienionych już kosztów utrzymania szkoły sztuk pięknych w Krakowie w ilości 18.600 zł. (o 100 zł. więcej, niż w r. 1884) skarb nie ponosi już żadnych innych wydatków, ale nie na kwocie tej polega wartość szkoły krakowskiej, lecz na tem, że podobnej nie posiada żaden inny kraj koronny. — Dochody skarbowe tego działu wynoszą tylko 7.520 złr., t. j o 160 zł. mniej, niż w r. 1884; specyalnie z Galicyi, z krakowskiej szkoły szuk pięknych, ma wpłynąć 460 zł., t. j. o 60 zł. więcej.

Wydatki na naukę rolniczą są preliminowane w sumie 450.220 zł., czyli o 8070 zł. większej niż uchwalono na rok 1884. Pierwsze miejsce zajmuje tu akademia rolnicza w Wiedniu (*Hochschule für Bodencultur*) z kwotą 125.500 zł.; dalej różne zakłady specyalne w Dolnej Austryi i Gorycyi z sumą 85.920 zł.; następnie szkoła weterynaryi i kucia koni we Lwowie z kwotą 22.800 zł.; nakoniec subwencye dla rolniczych i leśniczych szkół krajowych z sumą 216.000 zł. Na Galicyę idzie z owej sumy ogólnej kwota, którą trudno ściśle obliczyć, a którą przyjmujemy w ilości co najwyżej 64.250 zł. Całkiem ściśle możemy podać tylko wspomniane już koszta utrzymania szkoły weterynaryi i kucia koni we Lwowie (należącą do etatu ministerstwa oświecenia, gdzie ją pomieszczono w tytule specyalnych zakładów naukowych) w ilości 22.800 zł., równającej się tej, którą uchwalono na r. 1884; z ogólnej sumy subwencyj zaś liczymy na Dublany, na Czernichów, na Horodenkę i Jagielnicę, na szkołę leśniczą we Lwowie, na szkółki folwarczne, które dopiero powstać mają, wszystkiego razem około 41.450 zł., a to z uwzględnieniem już okoliczności, że niektóre subwencye ustają, jak n. p. na szkołę uprawy lnu w Gródku, która będzie zwiniętą. — Dochody czynią tu ogółem 34.670 zł., czyli o 6.330 zł. więcej niż w r. 1884, na którą to sumę z Galicyi wpłynie 2.400 zł., czyli o 400 zł. więcej, a mianowicie: dopłata zwykła z galicyjskiego funduszu krajowego 2000 złr. i 400 zł. nowych dochodów z opłat za kucie konie i z dzierżawy za staw, należący do szkoły weterynarskiej.

Nauce górniczej poświęca skarb sumę 91.450 zł, t j. o 4.040 złr większą niż w r. 1884. Suma ta dzieli się głównie na dwie akademie górnicze w Leoben i Przybramie i na szkołę górniczą również w Przybramie; nadto przypada z niej 10.000 zł. na stypendya dla uczniów górnictwa i 7000 zł. na subwencye dla nieskarbowych szkół górniczych. Dochody z obu akademij górniczych są porówno z r. 1884 preliminowane w sumie 4.760 złr. W Galicyi nie ma górniczych zakładów naukowych, ztąd też nie ma wydatków.

Znacznie większą sumę, niż sztuka, nauka rolnicza i nauka górnicza razem wzięte, pochłania nauka przemysłowa. Wydatki są tu preliminowane na 1,443.445 zł. t. j. o 137.655 zł. wyżej niż na rok 1884; dochodów ma wpłynąć 48.500 złr., t. j. o 9.400 zł. więcej, Z całej tej sumy wydatków przypada na Galicyę 52.140 zł., tj. o 60 zł mniej; dochodów z Galicyi jest 657 zł., t. j o 36 zł. mniej. Większa część wydatków powyższych na Galicyę, czyli kwota 33.300 zł. (o 2500 zł. mniejsza), jest poświęcona krakowskiej szkole przemysłowej. Reszta wydatków na Galicyę dzieli się jak następuje: na szkołę przemysłu artystycznego we Lwowie 8.100 zł. (o 1.200 złr więcej); na szkołę przemysłu drzewnego w Zakopanem 8.590 zł. (o 1 290 zł. więcej), na szkołę handlową w Krakowie 1000 złr (jak w r 1884); na subwencye dla szkółek koszykarstwa w Rudniku i Jarosławiu 1000 zł. (o 200 zł. mniej); nowa jest pozycya 150 zł. subwencyi dla Towarzystwa pracy kobiet we Lwowie.

Jest nakoniec w etacie ministerstwa oświecenia tytuł specyalnych zakładów naukowych, z którego wyłączyliśmy lwowską szkołę weterynaryi i kucia koni, zaliczając go powyżej do nauki rolniczej Na pozostające w nim szkoły akuszerek, szkołę języków wschodnich w Wiedniu i szkoły nautyczne, wydatki są preliminowane w sumie 122.300 zł., t. j. o 1.400 zł. mniejszej niż w r. 1884; dochody z nich mają dać 10.852 zł., czyli o 200 zł. więcej. Na Galicyę, a mianowicie na lwowską szkołę akuszerek, wydatki w tym tytule czynią 2 570 zł, t. j. tyleż co w r 1884; dochodów z niej nie ma.

Z rekapitulacyi wydatków na sztukę, naukę rolniczą, górniczą i przemysłową i na specyalne zakłady naukowe wynika suma 2,311.429 zł., w której Galicya partycypuje kwotą 137.560 zł., dochody tych rubryk czynią sumę 106 302 zł., na którą wpłynie z Galicyi 3517 zł.

JÓZEF GLINKIEWICZ.

KORESPONDENCYE

Rzym, 4 stycznia.

Uroczystość tysiącletniego jubileuszu św. Metodego jest przedmiotem żywego zajęcia w kołach watykańskich. Należy jednak przyjmować obiegające w tym względzie pogłoski z wielką ostrożnością. Agencya Stefaniego rozesłała niedawno po całym świecie wiadomość, jakoby Ojciec św. w ostatniem swojem piśmie do cara poruszył kwestyę obchodu tej uroczystości. Doniesienie to nie ma żadnej podstawy; dotychczas Watykan w sprawie tej nie zabrał głosu, a tylko wydanem breve udzielił zupełnego odpustu tym wszystkim, którzy odprawią pielgrzymkę do grobu św. Metodego. Jest rzeczą więcej niż prawdopodobną, że przed samą uroczystością wydaną będzie encyklika lub inny podobny akt papieski, który podniesie stronę religijną i historyczną obchodu. Mówią, że ze strony nuncyatury wiedeńskiej przedstawione już zostały Stolicy Apostolskiej stanowcze propozycye w tej sprawie, ale Watykan nie powziął jeszcze żadnej decyzyi i cała kwestya znajduje się obecnie w stadyum badania.

Za dni kilka, to jest dnia 7 stycznia, Papież udzielić ma specyalnej audyencyi deputacyi stowarzyszenia włoskiej młodzieży katolickiej. Stowarzyszenie to co roku ma posłuchanie, na którem Ojciec św. wygłasza zwykle dłuższą mowę. Obiegają pogłoski, że w tym roku wypowie Leon XIII obszerną alokucyę, w której przedstawi sytuacyę religijną we Włoszech.

Śmierć biskupa limburskiego w Prusiech ks. Bluma, uważana jest tutaj jako fakt ważny. W kołach politycznych utrzymują, iż jest rzeczą zupełnie możliwą, że opróżnienie stolicy biskupiej w Limburgu otworzy drogę do stanowczych rokowań między Stolicą Apostolską a Berlinem. Gdy bowiem kwestya obsadzenia stolic biskupich w Poznaniu i Kolonii najeżona jest trudnościami, sprawa następstwa po zmarłym ks. Blumie nie może dać powodu do żadnych zawikłań, a przeto stać się może punktem wyjścia w rokowaniach.

Niemiłe wrażenie, wywołane w sferach watykańskich ostatniemi uchwałami Izby francuskiej, złagodziło nieco zręczne przemówienie pana Ferry w sprawie ambasady francuskiej przy Watykanie i politycznego znaczenia Stolicy Apostolskiej. Ze strony prezesa gabinetu francuskiego był to krok bardzo zręczny, gdyż rozdrażnienie w Watykanie było rzeczywiście wielkie a w zupełności uzasadnione wobec dziwnego lekceważenia, z jakiem republikanie francuscy traktowali kwestyę budżetu wyznań i konkordatu.

Wiadomość telegrafowana z Rzymu do francuskiego dziennika *Temps* i wiedeńskiej Nowej *Pressy*, jakoby ostatnie przemówienie Leona XIII, przedstawiające w smutnych barwach pozycyę Papieża w Rzymie, zostało rozesłanem do wszystkich reprezentantów Stolicy Apostolskiej za granicą, z wezwaniem, by podnieśli kwestyę doczesnej władzy Papieża — jest, jak mnie zapewniają, najzupełniej bezpodstawną.

SPRAWY MONARCHII

(*Porządek dzienny pierwszego poświątecznego posiedzenia Izby deputowanych. — Statystyka egzaminów sędziowskich, adwokackich i notaryalnych w Galicyi. — Narady w Peszcie. — Sprawy krajów okupowanych*).

Na porządku dziennym najbliższego posiedzenia Izby deputowanych w dniu 20 b. m. znajdują się następujące przedmioty: Pierwsze czytanie wniosku deputowanych Suessa, dr. Exnera i towarzyszy w sprawie zmiany ordynacyi wyborczej dla Rady państwa; pierwsze czytanie wniosku dep. Chlumeckiego i towarzyszy o uwolnienie kas chorych robotników, inwalidów, stowarzyszeń pensyjnych i t. d. od podatku dochodowego i zarobkowego, tudzież od stempli i należytości; pierwsze czytanie wniosku dep. Fuxa (dr. Rosera) i towarzyszy w sprawie reformy regulatywy z r. 1844 dla kas oszczędności; pierwsze czytanie wniosku dep. dr. Jaquesa i towarzyszy odnoszącego się do egzekwowania emerytur urzędników prywatnych i pozostałych po nich osób; pierwsze czytanie wniosku dep. Schönerera w sprawie wydania noweli do ustawy prasowej; drugie czytanie przedłożenia rządowego o otwarciu kredytu dodatkowego do preliminarza na r. 1884 celem nabycia i urządzenia rezydencyi dla grecko-katolickiego biskupa w Stanisławowie.

— Według sprawozdania ministerstwa sprawiedliwości, złożyło w okręgu krakowskiego sądu wyższego w r. 1884 egzamin sędziowski 18 kandydatów, wszyscy w polskim języku; egzamin adwokacki 8 kandydatów w polskim języku, jeden w niemieckim; egzamin notaryalny trzech kandydatów w polskim języku. W lwowskim okręgu sądu wyższego zdało egzamin sędziowski 22 kandydatów, z tych 19 w polskim języku i niemieckim, jeden zaś w polskim niemieckim i ruskim; egzamin adwokacki zdało 15 kandydatów, z tych 9 w języku polskim i niemieckim, jeden w polskim, 5 zaś w języku tylko niemieckim; egzamin notaryalny zdało 9 kandydatów, z tych 8 w polskim i niemieckim, jeden zaś w języku polskim, ruskim i niemieckim.

— Celem wypracowania regulaminu dla żeglarzy tudzież kilku projektów odnoszących się do sprawy żeglugi, zbierze się d. 8 b. m. w węgierskiem ministerstwie handlu komisya złożona z delegatów węgierskiego i austryackiego ministerstwa handlu, dalej reprezentantów tryesteńskiej i rjeckiej władzy marynarki, wreszcie z przedstawicieli austryackiego i węgierskiego ministerstwa sprawiedliwości.

— *Bos. Post.* daje pogląd na rozwój stosunków w Bośnii i stwierdza znaczne polepszenie we wszystkich gałęziach życia politycznego i ekonomicznego w krajach okupowanych. W końcu artykułu noworocznego dziennik przytoczony ubolewa, iż dotychczas nic jeszcze nie uczyniono dla zabezpieczenia pozycyi i przyszłości zatrudnionych w Bośnii urzędników, dodając, iż utworzenie wzorowego aparatu urzędniczego jest niemożliwe bez przepisów dyscyplinarnych i norm pensyjnych. O ile wiemy — pisze na to *Presse* — wyżej wymienionym życzeniom stanie się zadość w najbliższej przyszłości, gdyż pomiędzy wspólnem ministerstwem skarbu jako władzą naczelną w krajach okupowanych a obu rządami, już od dawnego czasu toczą się rokowania nad powyższym przedmiotem i wszelkie są widoki pomyślnego załatwienia sprawy.

---

cyi żydowskiej.... A na dobitkę przykrych myśli, sumienie moje, choć bardzo delikatne, jednak wyrzucało mi, że ja do całej sytuacyi takiej, bezpośrednio przyłożyłem rękę, namawiając Seweryna, aby się z panną Salomeą żenił. — Ot, masz tobie, co teraz będzie!

Kto ma choćby w jednej dziesiątej części. tego rodzaju ustrój nerwowy przekładający spokój nad wszystko, ten łatwo sobie wyobrazi moje zmartwienie i niepokój, które szarpały mną przez parę godzin, dopóki nie zjawił się w biurze Seweryn. Jak ten człowiek wygląda i co się z niego zrobiło — aż przykro pomyśleć. Ani śladu owego butnego Seweryna, kiedy to przyjeżdżał do Łapanki. — Stracił energię, żywość, wiarę w siebie i swój rozum, pochylił się, osiwiał — ot jak zbankrutowany szlachcic, zdatny chyba na manipulacyjnego dyurnistę.

— Wiesz? — odzywa się, ściskając mi rękę rozgorączkowaną dłonią.

— A wiem... No i co będzie?

— Głupieję, mówię ci; — myśleć nie mogę. Wstyd przed ludźmi, przykrość i gorycz bez miary. Jedna i druga postawiły sprawę na ostrzu noża.... Tu żona, tu dziecko.... no powiedz sam, wybieraj....

I w oczach zaświeciły mu łzy, a we mnie dygotało serce z żalu nad nieszczęściem tego już i tak w całej pełni nieszczęśliwego człowieka....

— Dlatego proszę cię — rzekł po chwili przytłumionym głosem — pozwól, niech ona tam przez kilka dni chociaż u was zostanie.... Może się cała rzecz jakoś ułagodzi.... zrób to dla mnie....

— Dobrze, a cóż mi to szkodzi, chociaż takie rany, im dłużej się nie leczą, tem trudniejsze do zagojenia, ale skoro chcesz....

— Bądź tak dobry, niech zostanie! — dodał prawie nieprzytomny, pożegnał się i wyszedł....

(Ciąg dalszy nastąpi.)

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Uroczystości w Welehradzie).

Krakowski *Przegląd powszechny* przynosi szczegóły o przygotowaniach na wielkie rozmiary dla przyjęcia pielgrzymów w Welchradzie na Morawie podczas uroczystości św. Cyryla i Metodego. Komitet miejscowy podjął wszystko, aby zapewnić pielgrzymom odpowiednie umieszczenie i dogodności i uchronić ich od wydatków. Wśród ludności okolicznej znajdzie tam lud polski najsympatyczniejsze przyjęcie, a nadto łatwość porozumienia się w nader zbliżonem narzeczu. Osobne pismo czasowe, poświęcone sprawom jubileuszu, wychodzić będzie przez całe lato. Wszystkie zachody komitetów, urządzających uroczystość, mają charakter kościelny a nie polityczny, jak to dzienniki rossyjskie podsuwają. Ks. kardynał Fürstenberg, arcybiskup ołomuniecki, wydał piękny list pasterski, z powodu jubileuszu, ogłaszając odpusty, które Stolica Święta przyznała osobom biorącym udział w pielgrzymce. Komitet pielgrzymki w Krakowie pod przewodnictwem J E. biskupa krakowskiego, lubo jeszcze stanowczo się nie ukonstytuował, odbył już naradę wstępną, i poruszył kilka zasadniczych pytań co do organizacyi pielgrzymki.

(Z Warszawy.)

Dniew Warszawskij pisze, co następuje: „Według niektórych gazet włoskich, Papież zamierza wysłać do Jego Cesarskiej Mości list własnoręczny, napisany w duchu najbardziej pojednawczym, mającym na celu zupełnie zatrzeć nieprzyjemne wrażenie, jakie na rządzie rossyjskim wywarło przyjęcie deputacyi unitów w Watykanie Dobrzeby było, gdyby zarazem w półurzędowych gazetach kuryi rzymskiej zaprzeczono pogłosce o zamierzonem utworzeniu rzymsko-katolickiej stolicy biskupiej na prawosławnej Bukowinie, z przeznaczeniem tam wysłanego niegdyś do Wiatki byłego arcybiskupa warszawskiego ks. Felińskiego “

Przepisy o pracy małoletnich w fabrykach i zakładach przemysłowych, co do czasu trwania ich dziennej roboty, ich nauczania w szkołach, oraz urządzania inspekcyi fabrycznej, obowiązywać mają w Królestwie Polskiem z dniem 13 b. m. W ogólnym podziale państwa na rewiry przemysłowe, Królestwo Polskie stanowi dziewiąty okręg fabryczny, na którego czele, dla dozoru ścisłego wykonywania wspomnianych przepisów, stać będzie inspektor i jego pomocnik.

Potwierdza się wiadomość, że wydział finansów Królestwa Polskiego, istniejący dotąd przy ministerstwie skarbu w Petersburgu, zostanie zwinięty z dniem 13 stycznia r. b. Jako zapowiedź spełnienia tego postanowienia uważać można dokonane obecnie i w *Goń Urz* ogłoszone uwolnienia zarządzającego tym wydziałem p. Żukowskiego, bez mianowania jego zastępcy. P. Zukowskiego pozostowiono w ministerstwie skarbu bez posady etatowej

(Z Petersburga.)

Z Petersburga piszą do berlińskiej *Nat. Ztg.*: „Tutejsze dzienniki otworzyły znowu stałą rubrykę dla skarg i lamentów z Litwy i Podola na wzrost polonizmu i na nieudałe eksperymenta russyfikacyjne. Pomiędzy innemi zawodzą one, iż w ziemiach „czysto rossyjskich“ rząd zamianował szereg polskich magnatów i szlachciców honorowymi sędziami pokoju. Zakaz nabywania dóbr przez osoby pochodzenia polskiego bywa, zdaniem dzienników rossyjskich, w najrozmaitszy sposób obchodzony, a w Wilnie i Kijowie poczyna coraz większą brać przewagę żywioł polski“. Charakterystycznem jest, co pisze o stosunkach na Litwie dziennik *Niedieła*: „Cerkwie na Litwie budowali Rossyanie, to jest gubernator wileński, architekt Czagin i spółka, którzy na tem zarabiali setki tysięcy. Cerkwie te stoją obecnie pustką, rozsypują się, obrazy z nich gdzieś znikły, sztukateryc odpadają... W wielu z tych świątyń od dawna już nie odprawia się służba boża. A gdy wszystkie te cerkwie rozpadną się w gruzy, wówczas będzie można powiedzieć. iż „z błogiej“ działalności hr. Murawiewa nie pozostało na Litwie ani śladu. Jego polityczne w tym kraju błędy przepłaciła Rossya milionami rubli i życiem tysięcy ludzi“.

W najnowszym *Gońcu Urzęd.* znajdujemy znowu ogłoszenie o przymusowej sprzedaży za długi skarbowe lub prywatne 21 dóbr ziemskich położonych w gubernii wileńskiej, kowieńskiej i grodzieńskiej; sprzedaż rzeczonych dóbr będzie się odbywała w rządzie gub. wileńskim, w miesiącu styczniu b. r. W warunkach licytacyjnych między innemi powiedziano: paragraf piąty; majątki w kraju północno-zachodnim mogą nabywać osoby pochodzenia niepolskiego i nieżydowskiego; paragraf 7: osoby pochodzenia rossyjskiego nabywające dobra od osób pochodzenia polskiego na zasadzie najwyżej zatwierdzonej d. 20 listopada 1867 roku uchwały komitetu ministrów przy spisywaniu aktu przejścia własności, są uwolnione od opłaty stempla.

Mianowana przez ministerstwo komunikacyj komisya pod przewodnictwem inżyniera Taube, zajęta jest obecnie oglądaniem linii kolei żelaznej od Wilna do Równego. Kolej ta, ma być ostatecznie otwarta w d. 13 stycznia na przestrzeni 409 wiorst. Budowa jej, pod kierunkiem p. Chrzanowskiegz prowadzona, trwała lat parę, koszt budowy wynosił około 15 milionów rubli, czyli około 40.000 na wiorstę. Linia, o której mowa, ma trzy mosty: na Niemnie, Prybecie i Jasiołnie.

(Gordon i odsiecz Wolseleya.)

O liście Gordona, o którym doniosły depesze telegraficzne z Londynu, podają pisma angielskie następujące bliższe szczegóły: Posłaniec umyślny, wysłany z Dongoli w październiku do Chartumu, powrócił w dniu 1go stycznia b. r do Korti nad Nilem, gdzie się obecnie znajduje główna kwatera Wolseleya. Przyniósł on karteczkę, o mało co większą od marki pocztowej, na której Gordon wypisał atramentem wyrazy: *Khartum all right. Dec. 14 th. C. G. Gordon.* (W Chartumie wszystko pomyślnie). Na odwrotnej stronie znajdowała się wyciśnięta Gordona pieczęć arabska. Posłaniec opowiadał, iż zastał Gordona w najlepszym humorze i dobrze wyglądającego. Generał ma wielkie zapasy żywności i tytoniu, a skoro się dowiedział o zbliżającej się odsieczy, był mocno uradowany. Gordon zrobił z nocy dzień, gdyż w dzień sypia a w nocy obchodzi do koła posterunki i przygotowuje się na wypadek niespodzianych napadów. Przy wschodzie słońca wychodzi na dach swego mieszkania i przy pomocy dalowidza robi przegląd sił nieprzyjacielskich, zaznaczając na papierze stanowiska i ruchy wojsk Mahdiego. Kartka, wysłana przez posłańca, była dlatego tak maleńka, ażeby w razie potrzeby mogła być połknięta. Posłaniec skręcił tę kartkę tak, że nie była większą jak szpilka i zaszył ją w rąbek swego odzienia. Lord Wolseley sprawdził autentyczność posłańca i pisma, i radosną tę wiadomość zakomunikował bezzwłocznie Ewelinowi Baring. Wolseley zdecydował się prawdopodobnie dlatego rozpocząć pochód przez pustynię do Szendi z głównemi swemi siłami. Składają się one z korpusu na wielbłądach, z piechoty rzeczywistej i wyćwiczonej także do służby w kawaleryi, Ogółem zaś z 6000 ludzi zbrojnych, a z temi siłami, jak mniema Wolseley, może śmiało stawić czoło choćby trzy razy tak licznej armii Mahdiego. Pułk hrabstwa Sussex otrzymał już rozkaz do wyruszenia naprzód. — O Mahdim dochodzą najsprzeczniejsze doniesienia, które, według dzienników angielskich, nie zasługują na wiarę.

(Rekrutacya na Kaukazie.)

Z Tyflisu piszą do *Pol. Corr*: Zamierzone wprowadzenie powszechnego obowiązku służby wojskowej na Kaukazie, jest przedmiotem wszelkich pogadanek nietylko pomiędzy ludnością, ale zajmuje oraz naczelne władz administracyjne Kaukazu. Książę Dondukow-Korsakow utworzył specyalną komisyę celem wypracowania przepisów wykonania tej rekrutacyi, a sprawozdania tej komisyi przedstawione namiestnikowi, zasługują na uwagę także kół szerszych. Gubernator Baku maluje ludność mahometańską swojej gubernii w barwach niebardzo ponętnych, pomimo to jednak nie wątpi o pożyteczności powszechnego obowiązku służby wojskowej, który się przedstawia jako środek cywilizacyjny ludności, dość niechętnie dotychczas godzącej się ze zdobyczami cywilizacyjnego świasta. Ewentualny, a przewidywany upór przeciw ustawie wojskowej, może być łatwo pokonany. Skład pułków, do których wejść mają chrześcianie i muzułmanie nastręcza zarazem środek usunięcia wrogiego rozdziału pomiędzy temi żywiołami i uśmierzenia nienawiści przeciw państwu, istniejącej śród ludności mahometańskiej.

Według relacyi gubernatora Kutaisu, zdaje się, że rekrutacya powszechna przyjęta zostanie ze spokojnem poddaniem się temu rozkazowi Gubernator wyraża obawy tylko co do pierwotnej ludności Swanetów. Z okolicami górskiemi zresztą, przez to plemię zamieszkanemi możliwa jest komunikacya tylko w ciągu czterech miesięcy w roku od lipca do końca października W ten sposób przedstawia się jako niepodobieństwo wykonać praktycznie i ściśle rekrutacyę w tych okolicach w terminie oznaczonym z góry Gubernator poczytuje więc za rzecz ważniejszą i pilniejszą, wybudowanie najpierw drogi nad Ingulem, gdyż wtedy dopiero możnaby myśleć o wciągnięciu do obowiązkowej służby w wojsku plemię Swanetów. Gubernator Mingrelu przemawia za tem, ażeby Mingrelczyków odstawiać do służby w flocie, także jako ochotników, gdyż ludność ta okazuje zdolności do służby marynarskiej. Wogóle wszyscy prawie naczelnicy administracyi jednogłośnie niemal zapewniają, że nie należy się obawiać oporu zbrojnego ludności górskiej, jakkolwiek wykonanie rekrutacyi połączone będzie z wielkiemi trudnościami. Znajdują się jednak i pessymiści, którzy przepowiadają powstanie z przyczyny planu rekrutacyjnego, ci jednak są w mniejszości, a przepowiednie ich nie sprawdzą się choćby z tego powodu, że zarządzono wszelkie środki, ażeby utrzymać spokój i porządek.

KRONIKA

† **Maurycy Kraiński.** W tej chwili otrzymujemy smutną wiadomość o śmierci tego zasłużonego męża. Ś. p M. Kraiński, urodzony w Hermanowicach pod Przemyślem, ukończył studya w zakładzie Teresianeum w Wiedniu. Zawód publiczny rozpoczął od służby politycznej; następnie od początku ery konstytucyjnej, to jest od roku 1860, był przez lat wiele członkiem Wydziału krajowego. Za czasów ministerstwa hr. Gołuchowskiego powołany był Kraiński do tak zwanej „wzmocnionej Rady państwa“, gdzie podnosił ważne kwestye dla Galicyi. Cześć pamięci zasłużonego męża, którego zgon odczuje niewątpliwie kraj cały, dzieląc żałobę rodziny i przyjaciół.

— **Wczorajszy wieczór** u pp. Namiestnikowstwa był inauguracyą karnawału; inauguracyą tak miłą, tak pełną swobody i wesołości, że na tej podstawie możemy rokować karnawałowi tegorocznemu rozwój jak najpomyślniejszy. W gronie gości wczorajszych widzieliśmy: ks. Turn-Taxisów, hr. Alfredową Potocką, hr. Stan. Badenich, hr. Szembeków, hr. Jerzego Borkowskiego z małżonką, pp. Aleks. Micewskich, hrabinę Młodecką z córkami, pp. Pietruskich, pp. Dobrzańskich, pp. Czarkowskich i w. i.

— **Na poniedziałkowem zebraniu** u hr. Stanisława Badeniego, które wśród ożywionej rozmowy przeciągnęło się do późnej godziny, widzieliśmy JE dr. Smolkę, p. Marszałka krajowego, p. Prezydenta Löbla, p. W. Niezabitowskiego, hr. Jerzego i Kazimierza Borkowskich, p. Wład. Łozińskiego, p. A. Wrotnowskiego, dr. Biesiadeckiego i licznych przedstawicieli sfer naukowych i literackich.

— **Bal polski** w Wiedniu pod protektoratem Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika odbędzie się dnia 3 lutego w salach stowarzyszenia muzycznego.

— **Hr. Leopold Koziebrodzki,** c. k. attaché ambasady austro-węgierskiej w Paryżu, przybył w tych dniach do Wiednia.

— **W sprawie nowych wyborów** do lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej, Magistrat tutejszy wydał następujące obwieszczenie: W ślad ogłoszonego dnia 1 grudnia 1884 roku przez właściwą c. k komisyę wyborczą programu przeprowadzić się mających nowych wyborów do lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej podaje magistrat do powszechnej wiadomości, że według odezwy tejże c. k. komisyi z dnia 31 grudnia 1884 r., nadesłanej w dniu 3 stycznia r. b., mogą wyborcy oddać lub przesłać karty głosowania za pośrednictwem magistratu w terminie do dnia 9 stycznia r. b., albo też głosować osobiście (ustnie lub pisemnie) wobec komisyi wyborczej, urzędującej w biurze Izby handlowej i przemysłowej (ratusz II schody II piętro) dnia 12 stycznia r. b. Wyborcy, którzyby zamierzali w drodze magistratu głosować, mają oddać lub też nadesłać karty głosowania, otwarte lub zapieczętowane, należycie wypełnione i podpisane, wraz z kartami legitymacyjnemi, do dnia 9 stycznia r. b. (włącznie) do departamentu V (przemysłowego) ratusz, II piętro, w godzinach urzędowych. Karty głosowania po tym terminie wcale przyjmowane nie będą. Karty legitymacyjne, któreby nie mogły być z jakiegokolwiekbądź powodu do dnia 9 stycznia r. b. wyborcom doręczone, zatrzyma się w departamencie przemysłowym, skąd je uprawnieni za zgłoszeniem się i przedłożeniem arkusza podatkowego najdalej do dnia 11 stycznia b. r., do godziny 6 po południu, podnieść będą mogli.

— **Nagrody dla służących.** Siedmnaste z kolei coroczne rozdanie nagród z fundacyi galicyjskiej kasy oszczędności we Lwowie, dla zasłużonych domowych sług mieszkańców miasta Lwowa, odbyło się w dniu Nowego Roku w sali posiedzeń dyrekcyi kasy oszczędności, w obecności prezydenta miasta, p. Dąbrowskiego, JE. prezesa towarzystwa galic. kasy oszczędności, hr. Russockiego, członków wydziału i dyrekcyi kasy, tudzież komisarza rządowego, radcy Decykiewicza. Na 29 współubiegających się przyznano 25 sługom nagrody w łącznej kwocie 515 zł. z odsetków kapitału żelaznego fundacyi, wynoszących 573 zł. za rok 1884. Mianowicie przyznano 3 nagrody po 25 zł. niepremiowanym dotąd: Wiktoryi Siwogłowskiej (nie stawiła się i wskutek tego w myśl regulaminu utraciła nagrodę), Katarzynie Rutkowskiej i Maryi Worotnik; 22 nagród po 20 zł., a to dotąd niepremiowanym: Annie Sokołowskiej, Elżbiecie Hobler, Janowi Siegmann, Hawryle Kołowi, Piotrowi Bodakowi, Maryi Becher, Annie Paszękowiat, Wawrzyńcowi Minorowiczowi, Annie Dziedzińskiej, Tekli Kurz, Szymonowi Jobko; raz już premiowanym: Szczepanowi Maksymowiczowi, Janowi Nowakowi, Andrzejowi Krecińskiemu, Zofii Szczudłowskiej, Szymonowi Dacko, Annie Derneckiej; już dwa razy premiowanym: Rozalii Baden, Tańce Pizak, Grzegorzowi Hulikowi, Pantalemonowi Botiukowi i Annie Malinowskiej.

— **Podziękowanie.** Tytułem datku noworocznego, z przeznaczeniem dla ubogich miasta, nadesłali do prezydyum magistratu: JKW. książę Wilhelm Württemberg kwotę 50 zł., pp. Maksymilian Thyr, pułkownik, 3 zł., Alojzy Bartsch, nadintendant 1 zł., br. Wiktor Fritsche, porucznik 1 zł. Razem 55 zł. Za ten dar, prezydent miasta składa imieniem tutejszych ubogich uprzejme podziękowanie.

— **Z Koła literackiego.** Najbliższe zebranie tygodniowe z programem literacko-artystycznym odbędzie się w piątek, dnia 9 stycznia o godzinie 7 wieczorem. Przy tej sposobności wydział „Koła“ zawiadamia, że lokal towarzystwa został przeniesiony na plac Maryacki, do kamienicy p. Kisielki nr. 9 na I piętro, i otwarty jest dla członków codziennie, od godziny 11 rano do 11 wieczorem.

— **Towarzystwo śpiewackie** *Lutnia* Nadzwyczajne walne zgromadzenie członków czynnych tego towarzystwa odbędzie się w poniedziałek, 12 b. m., w sali prób, o godzinie 7 wieczorem. Na porządku dziennym: Uzupełniające wybory do zarządu i zmiana §. 20 statutu Do prawomocności uchwał wymagana jest obecność większej połowy członków czynnych. W celu wysłuchania sprawozdania w sprawie rezygnacyi przewodniczącego i porozumienia się co do wyborów, p. W. S. Zbierzchowski zaprasza członków chóru męskiego do jak najliczniejszego udziału w dzisiejszej próbie.

— **Na zupę rumfordzką** złożono w handlu J. Drekslera i Synów plac Kapitulny l. 2. Pp. R. S. 5 zł., J. T. 2 zł., K. S. 1 zł., A. K. 1 zł., Wanda z Wienkowskich Skórska 2 zł., Zakaszewska 2 zł., K. 1 zł. Rozdano od dnia 19 grudnia 1884 do dnia 3 stycznia 1885 2.132 porcyj zupy 2.080 porcyj chleba.

— **Znowu zbiegły kasyer.** Adolf Polowy, rodem z Brodów, kasyer towarzystwa kredytowego i zastawniczego w Drohobyczu, 33 lat liczący, brunet, otyły, w okularach, elegancko ubrany, koło lewego ucha ma brodawkę, sprzeniewierzywszy około 6.000 zł. w kosztownościach i wekslu na 3 000 zł., zbiegł dnia 3 b. m. z Drohobycza, pozostawiając żonę i 4 dzieci. Weksel wspomniany spieniężył w tut. banku hipotecznym, nim nadszedł telegram o jego ucieczce.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono p A. R. futro barankowe czarne, pokryte suknem granatowem i czapkę z astrachańskich baranków. — H. G. z Boldiczy zgubił woreczek z przykazaniem i całunem do modlenia. — Znaleziono zarękawek mały szopowy na ulicy Gródeckiej; 3 kluczyki do zamków wertheimowskich na Rurach; koszyk stary, szal i flaszki; 4 kluczyki na łańcuszku, na placu Celnym; klucz pokojowy na ulicy Sykstuskiej. — Zajęto 3 kożuchy, opończę, chustkę, harmonikę, 11 koszul i siwą bundę; u J. O. dwie kury i koguta, z kradzieży pochodzące.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Gotha znakomity architekt niemiecki, profesor Ludwik Bohnstedt; w Edinburgu uczony pisarz angielski dr. Andrew Eindlater, autor wielu podręczników o geografii i astronomii; pod Croissy referent teatralny *Figara* Arnold Mortier, znany pod pseudonimem *Monsieur de l'orchestre*, w 41 roku życia.

— **Antoni Edward Odyniec,** sędziwy nasz poeta, towarzysz Mickiewicza, jak donosi warszawskie *Słowo*, jest od kilku tygodni słaby. Lekarze, otaczający czcigodnego starca, dotąd niestety nie dostrzegli w stanie jego zdrowia żadnego polepszenia.

— **Wyprawa polska do Afryki.** Pan Leopold Janikowski, jedyny już teraz towarzysz podróży Rogozińskiego po Afryce środkowej, wraca podobno do kraju w połowie bieżącego roku, przynaglony do tego sprawami familijnemi.

— **Ojciec św.** przesłał za pośrednictwem nuncyusza apostolskiego w Madrycie sumę 40 tysięcy franków na rzecz ofiar ostatniego trzęsienia ziemi w Hiszpanii.

— **Ks. Hieronim Napoleon** i syn jego Ludwik, którzy kilka ostatnich dni bawili w Rzymie, wyjadą ztąd do Neapolu, a następnie pierwszy powróci do Francyi, drugi zaś uda się do Syryi.

— **Ślub królewnej angielskiej** Beatryczy z księciem Henrykiem Battenberskim odbędzie się dopiero w pierwszych tygodniach lata.

— **Wystawa fryzyerska,** podobno nader bogata w okazy wyrobów z włosów, kosmetyków i t. p., otworzona została w tych dniach w salach wiedeńskiego towarzystwa ogrodniczego. Przedwczoraj zwiedził wystawę Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor.

— **Pożar** w Schlisselburgu dnia 4 b. m. zniszczył trzy przędzalnie bawełny. W chwili wyprawiania depeszy o tym wypadku nie zdołano jeszcze stłumić ognia.

— **Na Adryatyku** szalała dnia 1 b. m. gwałtowna burza, której ofiarą padło wiele okrętów.

— **Cenna perła.** Z Guaymas, w Meksyku, przysłano na sprzedaż do Londynu perłę, ważącą 93 karatów, której wartość oceniona została na 17.000 dolarów, czyli 34 000 zł. Perłę tę, podobno największą ze znanych dotychczas, znalazł Indyanin pewien w Mulleje, w dolnej Kalifornii i sprzedał ją za 90 dolarów.

— **Niebezpieczne tapety.** W zamku królewskim w Stokholmie musiano w ostatnich dniach zmienić obicia ścian w dwóch pokojach, zajmowanych przez następczynię tronu, mianowicie w sypialni i gabinecie. Zdrowie tej księżnej szwankowało od pewnego czasu, lekarze nie mogli znaleźć przyczyny tego, aż po dłuższych badaniach odkryli, że tapety we wspomnianych pokojach zawierały dużo barwników arszenikowych.

— **Handel dusz.** *Polit. Corr.* podała niedawno wiadomość o oburzającym fakcie handlu dziewczętami, prowadzonego przez agenta osławionych domów w Ameryce, którego aresztowano w Marsylii. C. k. ministerstwo spraw zewnętrznych, w skutek doniesienia c. k. konsulatu w Rio de Janeiro o wzmagającej się tamże ostatniemi czasy prostytucyi, zwróciło szczególniejszą uwagę na wychodźtwo dziewcząt do krajów południowej Ameryki. Pośrednikami tego wychodźtwa są agenci w Buenos-Ayres, którzy regularnie w pewnych odstępach czasu odwiedzają Europę i przy pomocy agentów miejscowych w wielu miastach monarchii namawiają dziewczęta do wyjazdu, a za przybyciem do Buenos-Ayres, często już w miejscu wylądowania statku formalnie je sprzedają osławionym domom w Rio de Janeiro. Pan minister spraw wewnętrznych uwiadomił już o tem władze pojedyńczych krajów, które zarządziły, co należy, aby wszelkiemi prawnemi środkami położyć kres haniebnej działalności wspomnianych agentów. Władze polityczne odmawiać mają wybierającym się do południowej Ameryki dziewczętom paszportów, jeżeli jest podstawa do przypuszczania, że pobudką podróży jest namowa „handlarzy dusz“.

— **Grobowiec królowej Ryksy.** Katedra kolońska-zawiera pamiątkę, o której przepomniano w opisach, z powodu ukończenia budowy tej świątyni Mówimy o grobowcu królowej polskiej Ryksy, która była córką Ezona, palatyna reńskiego i Matyldy, córki Ottona II, cesarza i jak charakterystycznie powiada Bielski, „rządziła Rzecząpospolitą z wielką szkodą, a obciążeniem ludzkiem, bo chociaż się zdała być nabożną, ale łakomą i przeto rozmaite pobory nakładała na poddane, tak swoje, jak i szlacheckie i duchowne, Polaki na stronę odkładała, a Niemce do rady sadzała“. Ta to królowa, obdarowawszy katedrę w Kolonii Koburgiem i Salefeldem, przez pominięcie w zapisie wbrew prawu, Kazimierza I, otrzymała grobowiec w kościele P. Maryi, lecz gdy ten zburzono, zwłoki jej były przeniesione do katedry. Jest tam ołtarz drewniany, z podobieństwem trumny na wierzchu, a w ołtarzu wieko, pod którem spoczywają w adamaszku purpurowym resztki kości. Wybornie zachowaną czaszkę pokrywa czepiec z siatki jedwabnej, złotem poprzekręcanej. Aleksander hr. Przezdziecki, przejeżdżając przez Kolonię w r. 1848, wyszukał te szczątki, przywrócił napis, zachowany w aktach świątyni i dodał nowy, polski. Są one następujące: „Anno Domini Incarnati MLVII Richeza Regina ab Annone II sedis hujus Venerabili Archiepiscopo, praesentis Ecclesiae fundatore, cum ingenti totius cleri populique frequentia honorifice sepulta est, et per ipsum inducta pontificem, duabus ornatissimis predis S. P. collatis nono kalendas aprilis obiit. (Roku wcielenia bożego 1057 kwietnia 14-go, Richeza królowa, za Annona II, stolicy tej dostojnego arcybiskupa, założyciela niniejszego kościoła, przy nadzwyczajnym napływie całego duchowieństwa i ludu, uroczyście była pogrzebiona i przez samegoż biskupa wprowadzona. Zapisawszy dwie znakomite ofiary świętemu gmachowi, zmarła 5-go kwietnia)“. Napis polski, położony poniżej, brzmi: „Tu leżą zwłoki Ryksy, królowej polskiej, Mieczysława II żony, Kazimierza Odnowiciela Państwa matki † 1057“.

Notatki literacko-artystyczne

Opera. Wystąpienie panny Elly Russel na scenie naszej to ewenement prawdziwy, który zanotować spieszymy, składając należne uznanie wysokiemu talentowi artystki. Przedwczorajsze przedstawienie *Fausta* zapełniło salę teatralną po brzegi, a entuzyazm publiczności wzmagał się z każdą chwilą, w miarę rozwoju akcyi scenicznej. Panna Russel, poprzedzona zasłużonym rozgłosem, jest niepospolitą śpiewaczką, tak zwaną we Włoszech *mezzo carattere*, mogącą wykonywać zarówno opery liryczne, partye koloraturowe, jak i liryczno-dramatyczne. Głos jej, rozległy i giętki, posiada niezwykły dźwięk metaliczny, średnie zwłaszcza tony są przedziwnej piękności, a frazowanie jest prawdziwie artystyczne. Odkładając obszerniejsze sprawozdanie do następnych występów p. Russel — a mamy niepłonną nadzieję, że na zapowiedzianej *Traviacie* się nie skończy — musimy tu podnieść grę artystki pełną wdzięku i dystynkcyi, a zarazem spokoju i artystycznej miary, którą podziwialiśmy zwłaszcza w niemej scenie przy śmierci Walentego. Unikając wszelkiej przesady, a z tragiczną prawdą zarazem oddała artystka boleść, przerażenie i rozpacz, jakie w tej chwili szarpały sercem Małgorzaty. Ten spokój i brak wszelkiej afektacyi tak w grze, jak śpiewie, jest wielką i godną naśladowania zaletą artystki, która wywiera tem potężniejsze wrażenie w chwilach, gdy akcya wymaga użycia całej siły i rozwinięcia całej potęgi głosu. To też arya z klejnotami i duet z Mefistem na cmentarzu należały bezsprzecznie do najpiękniejszych chwil przedstawienia; oklaskom nie było końca i jeden głos uznania podnosił się z przepełnionej publicznością sali O innych artystach, występujących w Fauście, mieliśmy sposobność mówić już zdając sprawę z poprzednich przedstawień; nadmienić wszakże musimy, że tryumf p. Russel dzielił p. Rubirato w partyi Walentego i p. Jeromin, jako Mefisto, wywoływani kilkakrotnie na proscenium żywemi oklaskami.

Eryk XIV, dramat w 5 aktach Karola Brzozowskiego przedstawiony został po raz pierwszy wczoraj, na scenie naszej. Jest to dzieło niepospolitego talentu, zasługujące na obszerniejszą ocenę, którą odkładamy do następnego sprawozdania naszego z teatru.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kółka rolnicze.

(Ciąg dalszy.)

Przystępujemy zatem do streszczenia wyniku przeprowadzonych kursów w porządku chronologicznym:

I Kółko rolnicze w Bilczeszlacheckiej w powiecie lwowskim. W tej gminie przeprowadził w miesiącu wrześniu 1883 r. przegląd i naukę p. Roman Bastgen profesor rolnictwa.

Rozpocząwszy przegląd zwiedzeniem budynków mieszkalnych i gospodarskich, doznał p lustrator na wstępie bardzo miłego wrażenia, dostrzegając wszędzie porządek i wielką czystość Budynki mieszkalne o dwóch pokojach i kuchni z podłogą, stajenki schludne z porządnemi żłobami, stodółki, spichrzyki odpowiednie i starannie utrzymane, konie i bydło starannie utrzymane i czyszczone

Gdy p. lustrator wyrażał gospodarzom pochwałę z tego powodu, wspominali włościanie z przyjemnością, że przyuczała ich do takich porządków dawniejsza pani tych dóbr, hrabina Cabogowa, nie szczędząc zachęty, pouczania, pochwały lub karcenia gdy było potrzeba, i za jej przykładem i nauką przywykli gospodarze i gospodynie do porządku i czystości, to też przechowują dla swej dobrodziejki wdzięczną pamięć.

Dostrzegłszy, że prawie u wszystkich gospodarzy gnojarnie źle są urządzone, pouczył p. lustrator gospodarzy o należytem przechowywaniu obornika, o jego składnikach i wpływie ich na roślinność, pokazał na miejscu, jak należy dół na obornik wyłożyć kamieniami i obmurować, jak należy wybrać i obmurować zbiornik na gnojówkę, a gdy to zrozumieli i pojęli dobrze, oświadczył p. lustrator, że dla tego gospodarza, który pierwszy urządzi w taki sposób gnojarnie, wyjedna u Zarządu głównego małą pomoc pieniężną, aby sobie sprawił drewnianą pompę.

Uprawę roli znalazł p. lustrator dość staranną, lecz wielką wadliwość dostrzegł w doborze ziarna do siewu. Pszenicę uprawiają mięszaną, czerwoną, białą i żółtą i przez kilkanaście i więcej lat sieją tę samą pszenicę, wskutek czego się zdegenerowała. Jęczmień wszędzie w trzech gatunkach (dwu, cztero i sześciorzędowy). Kukurudzy zły gatunek (King Philip) nieprzydatny na mąkę.

Pan lustrator objaśnił gospodarzom złe skutki i straty, wynikające z niewłaściwego doboru nasion, przekonał ich, że do ich gruntów nadaje się szczególniej pszenica czerwona, jęczmień dwurzędowy i kukurudzy gatunek „cinquantino“

W dyskusyi nad tym przedmiotem przyznawali gospodarze słuszność powyższych uwag, lecz usprawiedliwiali się, że wykonanie tych ulepszeń natrafia na przeszkody, z powodu złego składu posiadłości gruntowych, gdyż grunta są rozrzucone w 6 działach o pół mili jeden od drugiego, a w każdym dziale posiada gospodarz po jednym tylko zagonie, więc jak jeden uprawia i obsiewa role, tak muszą wszyscy. Dlatego też nie mogą uprawiać koniczyny, jakby sobie tego życzyli i za bardzo potrzebne uznają, bo gdy każdy w dziale ma po zagonie, sąsiad przy orce uszkadza konicz na zagonie sąsiada, i od bydła paszącego się na zagonie sąsiada szkody się nie ustrzeże. Zebrani gospodarze oświadczyli się jednomyślnie za konieczną potrzebą komasacyi we wsi, i mówili, że u nich nie ma już takiego, któryby się sprzeciwiał poprawieniu składu gruntów przez wzajemne wymiany, tak iż już teraz, choć jeszcze nie ma ustawy o komasacyi, można by przeprowadzić dobrowolną, gdyby tylko Wydział krajowy wysłał geometrę agronoma, któryby z gospodarzami przeprowadził pomiar i wydzielenie nowych posiadłości lepiej zaokrąglonych.

Pan lustrator, podzielając zdania wypowiedziane o wielkich korzyściach dla dochodu z gruntów, jakie wynikną z komasacyi gruntów i wyrażając nadzieję, że ustawa krajowa o komasacyi wnet przyjdzie do skutku, pouczył zebranych, że na razie można sobie co do wprowadzenia nasion lepszych tak poradzić, że z wiosną spiszą wszyscy gospodarze, ile każdy potrzebuje na zasiew jęczmienia i kukurudzy; tak obliczoną ilość zamówią sobie za pośrednictwem Zarządu głównego, a co wypadnie zapłacić za to ziarno, stosunkowo między siebie rozłożą. Tak samo należałoby postąpić pod jesień z pszenicą

W tej mierze oświadczył Zarząd główny kółku rolniczemu w Bilce szlacheckiej, gotowość pośredniczenia w zbiorowem zakupnie rzeczonych gatunków zboża i kukurudzy.

Chów bydła jest staranny, lecz w stosunku do ilości paszy produkowanej trzymają za wiele bydła, i temu zaradzi w zupełności dopiero przeprowadzenie komasacyi, bo wtedy dopiero powiększy się produkcya koniczów i roślin pastewnych Na razie zaś doradzać musiał p. lustrator zmniejszenie stanu bydła i przekonał gospodarzy, że o wiele więcej daje pożytku mniejsza ilość bydła dobrze żywionego, aniżeli większa ilość bydła źle żywionego.

Łąki potrzebują osuszenia. Gospodarze, rozumiejąc potrzebę poprawy łąk, ciągnęli rowy, lecz nie znając się na niwelacyi i nie mając fachowych wskazówek, nie zrobili tego, jak było potrzeba. Prosili oni p. lustratora, aby Zarząd główny wyjednał w Wydziale krajowym wysłanie inżyniera melioracyjnego, któryby im wskazał, jak mają wykonać te roboty.

Wkońcu uprasżali o ustanowienie stacyi buhaja w Bilce szlacheckiej; p. Bastgen uznał, że buhajek rasy oldenburgskiej byłby tu najwłaściwszy Członkowie kółka postanowili nabyć żarnak i sieczkarnie, prosząc o wyjednanie spłaty ratami w fabryce, bo nie są w stanie złożyć naraz całej ceny za te narzędzia.

Przesyłając Zarządowi głównemu sprawozdanie z tej czynności, zakończy je p. lustrator ustępem który przytaczamy dosłownie:

„Po ukończonej pogadance, kiedy będąc na wyjezdnem udałem się do księdza miejscowego, ażeby mu podziękować za łaskawą gościnność, nadeszła deputacya z kilkunastu włościan złożona z wójtem na czele, dziękując za trudy, jakie dla nich poniosłem i obligując o wyrażenie podziękowania Zarządowi głównemu za pamięć o nich Przytoczyłem tutaj (mówi p. Bastgen), te oznaki wdzięczności nie dlatego, ażebym chciał mówić o jakichś zasługach naszych, bo te są tak drobne, że ich nie ma prawie, ale dlatego, ażeby dać dowód, że włościanin nasz umie ocenić nietylko uczynki, ale nawet dobre dla niego chęci. Nie zadawalajmy się jednak chęciami, bo do uczynków pole bardzo szerokie, a tem ponętniejsze, że prawie nie wymaga ofiar materyalnych, lecz życzliwego zajęcia się, dobrej rady i pouczenia“. (C. d. n.)

⁂ **Ogłoszenie.** Odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 1 grudnia 1884 podaje się do wiadomości publicznej, że przy wyborach do Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie: Osobiście głosujący (ustnie lub pisemnie) wobec komisyi wyborczej, urzędującej we Lwowie, w gmachu ratuszowym, mają oddać swe głosy dnia 12 stycznia 1885 od godziny 8mej rano do 1szej po południu. W tym samym dniu rozpocznie się skrutynium o godzinie 4 po południu. Wyborcy, którzy głosować będą przez nadesłanie kart głosowania, winni takowe wraz z kartami legitymacyjnemi do dnia 9 stycznia 1885 złożyć u władzy przemysłowej I. instancyi, do której siedziba ich przedsiębiorstwa należy, lub je takowej w tym samym terminie przesłać. Przesyłka ta może nastąpić za pośrednictwem c. k. urzędów pocztowych, c. k u rzędów podatkowych, albo urzędów gminnych, tudzież przez osobnych posłańców. Zwraca się uwagę na postanowienia ordynacyi wyborczej, wedle których każda kategorya wyborcza (ciało wyborcze) wybiera tylko ze swego łona oznaczoną liczbę członków do Izby handlowej i przemysłowej — a wyborca wybieralnym jest tylko w tej kategoryi wyborczej (ciele wyborczem), w której posiada prawo głosowania. Lwów, dnia 31 grudnia 1884. C. k. komisya wyborcza dla Izby handlowej i przemysłowej we Lwowie. Przewodniczący: Paweł Kosiński, c. k. radca Namiestnictwa. Sekretarz: Maksymilian Bodyński, radca ces. Członkowie komisyi: Buber Salamon, Gołąb Jędrzej, Markiewicz Stanisław, Świderski Wiktor, Walichiewicz Michał.

Wiedeń, 6 stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 2737 sztuk wołów, między temi galicyjskich 571, bukowińskich 132, węgierskich 1189, niemieckich 845. Ogólny przypęd był o 868 większy. Z Galicyi i Bukowiny przypędzono o 73 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia. Przebieg targu był ociężały. Ceny spadły o 1·0 do 2 złr. Płacono za opasowe woły galicyjskie po 53 do 59 złr., najprzedniejsze po 60 do 62 złr., wyjątkowo po 63, chude po 48 do 50 złr.; za opasowe woły węgierskie po 53 do 61 złr. i 62 do 65·50 złr., chude 48 do 51 złr.; za opasowe woły niemieckie po 52 do 62 złr. i 63 do 65·50 zł. chude 48 do 51 zł. za 100 kilo martwej wagi.

Preszburg, 6 stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 1366 sztuk wołów, czyli o 458 więcej niż zeszłego tygodnia. Z Galicyi i Bukowiny znowu nic nie przypędzono.

OSTATNIA POCZTA

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najw. postanowieniem z dnia 20 grudnia 1884 r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić uchwały Sejmu galicyjskiego, powzięte na posiedzeniu z 10go października p. r., któremi zezwolono na pobieranie opłat mytniczych: 1) Radzie powiatowej w Tarnobrzegu, na drodze powiatowej Tarnobrzeg- Stale 2) Radzie powiatowej w Bochni, na drodze powiatowej bocheńsko-łapanowskiej. 3) Radzie powiatowej w Grybowie, na drogach powiatowych: zbórowicko-grybowskiej i drodze z Grybowa ku Krynicy, oraz od mostu na rzece Białej, pomiędzy Wojnarową i Wilczyskami 4) Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Burzynie, od mostu na rzece Białej. 5) Gminie w Dobczycach, od mostu na rzece Rabie, wreszcie 6) Obszarowi dworskiemu w Spasie, od mostu na rzece Dniestrze.

Najj. Pan i Najd. Cesarzewicz, wraz z orszakiem, udali się przedwczoraj rano z Peszu koleją do Aszod, ztąd powozami do Macsa, gdzie odbyło się polowanie dworskie. Wieczorem nastąpił powrót do Budy.

Dnia 4 b. m. odbył się w pałacu ministerstwa sprawiedliwości pierwszy obiad noworoczny, w którym, oprócz wszystkich pp. ministrów, wzięło udział wielu dygnitarzy; przedwczoraj zaś w apartamentach ministerstwa spraw wewnętrznych odbył się u p. prezesa gabinetu hrabiego Taaffego wielki wieczór, na który przybyło około 170 osób. Pomiędzy gośćmi znajdowali się Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor, książę Filip Coburg wraz z małżonką, książę Sasko-Weimarski, ambasadorowie Francyi, Anglii i Włoch, i wielu innych członków ciała dyplomatycznego, ministrowie, deputowani i liczni przedstawiciele arystokracyi.

Ambasador rossyjski przy W. Porcie, Nelidow, przybył przedwczoraj z Konstantynopola do Wiednia.

Przedwczoraj zmarł nagle w dobrach swoich w Goldegg pod Salcburgiem ks. Adolf Auersperg.

Ks. Auersperg, urodzony w dniu 20 lipca 1821 r., zamierzał poświęcić się początkowo karyerze dyplomatycznej, zmienił jednak wkrótce postanowienie i zaciągnął się do wojska, z którego wystąpił z 1860 w charakterze majora. Wybrany przez wiernokonstytucyjną wielką posiadłość do sejmu czeskiego, został wkrótce mianowany marszałkiem królestwa Czech, r. 1868 tajnym radcą i dożywotnim członkiem Izby panów. Przez trzy lata kierował obradami sejmu praskiego i sprawami wydziału krajowego. W czasie epoki ugodowej stał niewzruszenie przy partyi wiernokonstytucyjnej i przekonaniom swoim politycznym dał niejednokrotnie energiczny wyraz. Po upadku ministerstwa Hohenwarta i po krótkiem urzędowaniu prowizorycznego gabinetu Holzgethana, otrzymał polecenie utworzenia wiernokonstytucyjnego ministerstwa. Dnia 25 listopada 1871 stanął na czele przedlitawskiego gabinetu. Po reaktywowaniu konstytucyi zwołał ks Auersperg Radę państwa i przeprowadził reformę wyborczą, na której podstawie zebrał się w grudniu roku 1873 wyszły po raz pierwszy z bezpośrednich wyborów parlament, który w miejsce uchylonego konkordatu uchwalił ustawy konfesyjne. Roku 1878 otrzymał ks. Auersperg, jako prezes gabinetu dymisyę, sprawował jednak dalej prowizorycznie rządy aż do 16 lutego 1879, w którym to dniu objął po

nim spuściznę p. Stremayer, a ks. Auersperg otrzymał nominacyę na prezydenta najwyższej Izby obrachunkowej.

Według doniesienia z Berlina do *Pol. Corr.*, książę Bismarck zaniechał na teraz stanowczo zamiaru podróży na południe. W niemieckich kołach związkowych utrzymują, iż książę kanclerz tym sposobem zastosował się tylko do wyrażonych kilkakrotnie życzeń cesarza Wilhelma. Nie jest jednak nieprawdopodobnem, iż ks. Bismarck, gdyby jego małżonka udała się w istocie na południe, oderwie się na chwilę od zajęć urzędowych i pojedzie po nią do miejsca jej pobytu.

Rozporządzeniem królewskiem, sejm pruski został zwołany na 15 b. m.

Konfencya afrykańska rozpoczęła przedwczoraj na nowo obrady, przerwane skutkiem świąt Bożego Narodzenia. Na pierwszem poświątecznem posiedzeniu zredagowano ostatecznie *projet de déclaration* w sprawie handlu niewolnikami. W projekcie tym zobowiązują się mocarstwa, wykonywujące w terytoryum Kongo bądź suwerenat, bądź posiadające tam jakikolwiek wpływ do występowania wszelkiemi środkami przeciw handlowi niewolników.

Z Rzymu piszą do *Kuryera Poznańskiego*:

„Zapowiadają bliskie przybycie do Rzymu pana Buteniewa, urzędowego agenta Rossyi przy Stolicy św. Wiadomo powszechnie, iż w ostatnich czasach zaszły pewne przykre starcia pomiędzy Watykanem a Petersburgiem. Ale szczere wyjaśnienia sprawy, dane przez Stolicę św., rozwiały wszelkie nieporozumienia. Przybycie do Rzymu p. Buteniewa zostało opóźnione, gdyż obecność jego w Petersburgu była nieodzownie potrzebną, celem załatwienia niektórych spraw bieżących“.

Izby francuskie zbiorą się w dniu 13 b. m. na sesyę wiosenną, ale otwarcie to nastąpi tylko dla formy, gdyż sesya natychmiast odroczoną zostanie. Odroczenie to, jak głoszą sfery półurzędowe w Paryżu, potrwa do końca bieżącego miesiąca, czyli do ukończenia częściowych wyborów do senatu i ogłoszenia ich wyniku.

Według depesz paryskich, objęcie teki ministra wojny przez generała Leval ma jedynie znaczenie energiczniejszej akcyi przeciw Tonkinowi, w myśl uchwał Izby deputowanych. Co do obsadzenia stanowiska podsekretarza stanu w ministerstwie wojny, nie zapadła jeszcze żadna decyzya.

Nowy minister wojny znany jest jako autor wielu prac wojskowych i posiada sławę uczonego i teoretyka w sprawach wojennych. Wyrażają przekonanie, iż nowy minister przedsięweźmie znaczne zmiany w organizacyi armii. Jako fakt wielkiej doniosłości zaznaczają, że równocześnie z powierzeniem generałowi Leval teki ministra wojny, złożono w jego ręce także naczelne kierownictwo wyprawy do Azyi wschodniej, co było dotychczas zadaniem ministra marynarki. — Generał Campenon, ustępując, otrzymał wielki krzyż legii honorowej.

Temps zapewnia, że najnowsze zwycięztwo generała Negrier jest wstępem do podjęcia na nowo boju zaczepnego. Generał Brière postanowił, nie czekając na posiłki, przystąpić do zajęcia Lang Sonu.

Według wiadomości *Polit. Corr.* z Rzymu, nie wyszła dotychczas od żadnego z mocarstw inicyatywa zwołania konferencyi celem rozwiązania kwestyi egipskiej, jakkolwiek myśl ta utrzymuje się stale w kołach dyplomatycznych. Wszystkie mocarstwa zajmują ciągle postawą wyczekującą w przewidywaniu propozycyj ze strony Francyi.

W Paryżu utrzymują w kołach półrzędowych, że prawdziwą jest wiadomość o sprzeciwianiu się Anglii myśli zwołania nowej konferencyi dla kwestyi egipskiej. Lord Granville miał oświadczyć że nie widzi żadnych praktycznych rezultatów w razie zwołania konferencyi i dlatego Anglia nie przyjmie udziału, choćby konferencyę gdziekolwiek zwołano.

Pall Mall Gazette zapewnia, że Francya wcale nie odrzuciła propozycyj angielskich w kwestyi egipskiej, gdyż nie odpowiedziała dotychczas ani odmownie, ani przychylnie.

Wiener Allg. Ztg. otrzymuje z Paryża depeszę prywatną następującej treści: Generał Courcey ma być mianowany naczelnym wodzem wszystkich wojsk francuskich w Azyi wschodniej. Generał Brière de l'Isle zatrzyma komendę wojsk w Tokinie. Uchwalono wysłać do Tonkinu dwanaście batalionów. Pułki mają być tworzone z ochotników, o ile nie będą mogły być uzupełnione z wojsk algierskich.

Skrajna lewica postanowiła przy otwarciu sesyi zainterpelować prezydenta ministrów o przyczynę ustąpienia Campenona.

W Sofii rozpoczęto z Nowym rokiem wydawnictwo nowego dziennika bułgarskiego w języku bułgarskim i francuskim, pod tytułem *Macedonski Glas*. Reprezentować on ma interesa wyłącznie Bułgarów macedońskich.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Tarnów, 7 stycznia. (*Tel. pr.*) Ksiądz biskup Pukalski umarł wczoraj o północy.

(JE. ks. biskup Pukalski urodził się d. 15 marca 1798, święcenie kapłańskie otrzymał dnia 22 września 1821 r. a na stolicy biskupiej w Tarnowie zasiadł w r. 1852. Zmarły biskup był tajnym radcą, kawalerem orderu korony żelaznej klasy drugiej i komandorem orderu Franciszka Józefa, prałatem domowym, asystentem tronu papieskiego, hrabią rzymskim i członkiem wielu uczonych i dobroczynnych towarzystw. i t. d. *P. Red.*)

Wiedeń, 7 stycznia. Zwłoki ks. Adolfa Auersperga zostaną złożone w grobowcu familijnym w Czechach. Cała rodzina była zgromadzoną przy łożu umierającego. Książę zmarł na udar mózgowy. po całogodzinnych cierpieniach.

Wiedeń, 7 stycznia. (*Tel. pr.*) Minister spraw zagranicznych, hr. Kalnoky, wyjechał wczoraj na kilka dni do Pesztu.

W. Księżna Katarzyna Michajłówna przybyła na dłuższy pobyt do Meranu.

Do dzienników tutejszych donoszą, iż w Gaecie miała wybuchnąć znowu cholera.

Wiedeń, 7 stycznia (*Tel. pryw.*) Bank austryacko-węgierski doniósł sądowi handlowemu w Pradze, iż gotów jest cofnąć wszystkie rekursa i protesta, wniesione na zebraniu wierzycieli przeciw czeskiemu ziemskiemu zakładowi kredytowemu, pragnąc tym sposobem wytworzyć jak najrychlej *definitivum* w zarządzie masy konkursowej.

Tutejsze dzienniki zapuszczają się już w kombinacye, kto będzie następcą zmarłego ks. Adolfa Auersperga na urzędzie prezydenta najwyższej Izby obrachunkowej. Wymieniają barona Pretisa i hr. Hohenwarta.

Warszawa, 7 stycznia. (*Telegram Agencyi Stefaniego*). Car zaniósł do Papieża zażalenie, z powodu zachowania się biskupów katolickich, którzy działają wbrew rozporządzeniom rządowym.

Berlin, 7 stycznia. W piśmie cesarskiem, wystosowanem do magistratu berlińskiego w odpowiedzi na życzenia noworoczne powiedziane pomiędzy innemi: „Sprawia mi to szczególną radość, że zabiegi moje w celu wzmocnienia pokoju zostały uwieńczone pomyślnym rezultatem, przez osobiste spotkanie się z władcami obu naszych wielkich mocarstw sąsiednich. W rękojmi pokoju zewnętrznego spoczywa zarazem zadatek błogiego rozwoju wewnętrznych stosunków“.

Berlin, 7 stycznia. (*Tel. pryw.*) Rokowania dyplomatyczne, podjęte celem cofnięcia rozkazu, wydalającego z Berlina znanego publicysty włoskiego, Cirmeniego, nie odniosły pożądanego skutku, gdyż Cirmeni w swojej działalności publicystycznej dopuścił się obrazy Niemiec i Austryi.

Berlin, 7 stycznia. Komunikat *Nordd. Allg. Ztg.* w sprawie nabytków, poczynionych w zatoce St. Lucia przez dom handlowy Lüderitza, wywołał w ogóle dobre wrażenie, gdyż poczytywany jest za dowód, iż ks. kanclerz postanowił ze szczególniejszą energią traktować sprawy kolonialne.

Berlin, 7 stycznia (*Tel. prywo.*) Deputowany do parlamentu niemieckiego, baron Maltzahn, odebrał sobie życie przed kilkoma dniami. Powodem samobójstwa miały być straty, poniesione w skutek bankructwa cukrowni dahmerskiej.

Paryż, 5 stycznia. Na zebraniu cukrowarów, uznano ograniczenie produkcyi, jako jedynie możliwy środek zaradzenia dotychczasowemu przesileniu i postawieniu tego przemysłu na silnych podstawach.

Paryż, 7 stycznia. Generał Negrier pobił kolumnę chińską w sile 12.000 ludzi i zajął jej pozycye. Chińczycy cofnęli się w największym popłochu, przyczem ponieśli wielkie straty.

Według planu nowego ministra wojny Levala, w przyszłym tygodnin zostanie wysłanych do Tonkinu 6000 żołnierzy i tyluż znowu w ciągu miesiąca lutego.

Paryż, 7 stycznia. (*Tel. pryw.*) Były minister wojny Campenon oświadczył w rozmowie ze sprawozdawcą dziennika *Evenement*; iż był zawsze przeciwnikiem wszystkich wypraw do krajów zamorskich. Z tego też powodu nie mógł dłużej pozostać w gabinecie.

Rzym, 7go stycznia. Papież przyjmował 140 delegatów Stowarzyszenia włoskiej młodzieży katolickiej, którzy wręczyli mu 30.000 fr. świętopietrza wraz z adresem, w którym oświadczono, iż Stowarzyszenie dołoży wszelkich starań, aby wykonywać i krzewić nauki, wypowiedziane w encyklice papieskiej o tajnych stowarzyszeniach. Ojciec św. pochwalił zapał młodzieży, zalecił krzewienie dzieł dobroczynności, którym w czasach dzisiejszych starają się źli ludzie odebrać charakter chrześciański i podniósł potrzebę popierania robotników i wzmacniania w nich zasad chrześciańskich, co jest najskuteczniejszym środkiem przeciw trucciznom socyalizmu. W końcu zalecił Papież staranie o rozwój duchowy młodzieży, będącej nadzieją kraju.

Madryt, 7 stycznia. Grenada nawiedzona została silnem trzęsieniem ziemi. Panika jest ogólna.

Birmingham, 7 stycznia. Na meetingu robotników oświadczył Chamberlain, iż Anglia nie powinna się niepokoić faktem zajęcia przez Niemcy kilku nic nieznaczących terytoryów. Anglia nie ma prawa przeszkadzać aneksyom dokonywanym przez obce mocarstwa, gdyby atoli miały być zagrożone prawa australskich kolonij, w takim razie Anglia stanęłaby stanowczo w ich obronie.

Waszyngton, 7 stycznia. W Izbie reprezentantów wniesiono rezolucyę, która oświadcza, że taki alians, jaki się objawił w toku rokowań na konferencyi berlińskiej, sprzeciwia się tradycyjnej polityce Stanów Zjednoczonych. Rezolucya wzywa prezydenta Arthura, aby dał wyjaśnienia co do instrukcyj, udzielanych delegatom amerykańskim, biorącym udział w konferencyi berlińskiej, niemniej co do formy rządowej, jaka ma być zaprowadzoną w przyszłem państwie Kongo.

Londyn, 7 stycznia (*Tel. pryw.*) Śledztwo w sprawie wybuchu w podziemnej kolei londyńskiej wykazało, iż wybuch był dziełem spisku dynamitowego na wzór tych, które spowodowały wysadzenie w powietrze mostu w Londynie i były przyczyną kilku katastrof na kolejach żelaznych.

Berlin, 7go stycznia. Cesarz Wilhelm odwiedził wczoraj popołudniu ambasadora austryackiego.

Rzym, 7 stycznia. *Diritto* zaprzecza pogłosce o odwołaniu z Berlina dotychczasowego ambasadora włoskiego Launaya i zastąpieniu go innym dyplomatą.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 5 stycznia 1885, godzina 1 min. 50. Alp. Tow. górn. 44·—, Węg. akcye kredyt. 306·25, Akcye anglo-austr. 97·25, Akcye banku Union 74·—. Akcye kolei Karola Ludwika 267·50, Akcye kolei północnej 233·—, Akcye kolei południowej 145·25, Akcye kolei Alföld 180 —, Akcye kolei Elżbiety 302·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 197·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 170·75, Wiedeńskie losy 124· , Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 105·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102·—, Losy regulacyi Cisy 177·50, Losy tureckie 21·25, Węgierska renta 96·05, Akcye banku związkowego 100 80, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·28 3/4, Węgierskie losy 16·25, Marka niemiecka —·—, Usposobienie wzmocnione.

Wiedeń, 5go stycznia 1885 r. godz. 5 minut 40. Akcye kredytowe 293 80, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 267·—, Południowa —·—, Renta papierowa 82·22, Galic. listy zastawne 100·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —· , Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 18?3 —·—, Napoleondor 9·77 1/2, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 7 stycznia 1885 r., godz. 10 min. 30, Akcye kredytowe 293·60, Anglo-Austr. 96·75, Unionbank 74·25, Kolej Karola Ludwika 265·25, Południowa 146·30, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 18?3 91·—, Napoleondor 9·77—, Rubel papierowy 1·28 3/4. Usposobienie lepsze.

Telegramy zbożowe z dnia 5 stycznia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 8·25 do 8 75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 27·25 do 27·50 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 8·20 do 8·22 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na paździer.) 164·50 m., żyto —·— m, spirytus 42 30 olej rzepakowy 51 50 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 44 80 fr olej rzepakowy —·— fr., spirytus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Przyjechali do Lwowa
dnia 7 stycznia 1885.

Hotel George'a

Pp. T. Dembowski z Polski. A. Garapich z Popowic. W. Garapich z Łukawca. A. Hausner z Brodów. Dr. H. Max z Tarnopola. Dr. W. Dadler z Krakowa.

Hotel Europejski

Pp. Ks I. Czartoryski z Wiązowicy. F. Plattner z Biały. M. Lichtenstein z Hamburga. H. Schwager z Wołoczysk. E Schenirer z Wiednia.

Hotel Warszawski

Pp. N. Białoskórski z Czajkowic. I. Obrembski z Bełza. A. Troczyński z Łukawca. A. Nakoneczny ze Stanisławowa.

Hotel Angielski

Pp S E. Dobrzański z Milatyna I. Janicki z Ostrowca. B. Górski z Podlipiec. W. Starzyński z Jarhorowa. H Janko z Hoszan. Dr. F. Weigel z Krakowa. W. Daniszewski z Krakowa

---

Pociągi kolejowe

od 20 maja 1884
podług zegaru lwowskiego
przychodzą do Lwowa:

Ze Stanisławowa na **Stryj:** rano o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany, po południu o godz 4 min 37 pociąg osobowy i o godz. 2 min 50 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze. o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 5 stycznia 1884.

	płacą (walutą austr.) zł.	ct.	żądają (walutą austr.) zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	266	50	269	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	196	50	200	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	285	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	238	—	243	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	—	100	—
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	50	92	75
„ „ „ 5 pr. okresowe	99	—	100	—
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41\frac{1}{2}$ l.	87	—	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	—	102	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	—	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	90	99	90
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2\frac{1}{2}$ pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
$4\frac{1}{2}$ prc. kraj. listy zastawue	91	—	92	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	101	—	102	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4\frac{1}{2}$ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	18	50	20	50
„ „ Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	68	5	78
Dukat cesarski	5	73	5	83
Napoleondor	9	72	9	82
Półimperyał	10	02	10	12
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ papierowy	1	$27\frac{1}{4}$	1	$29\frac{1}{4}$
100 marek niemieckich	59	95	60	80
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 2 stycznia 1885.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82.10	82.25
luty-sierpień	82.25	82.45
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	83.20	83.40
kwiecień-październik	83.30	83.45
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	135.20	135.70
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	140.25	140.75
„ „ 1864 po 100 zł.	171.—	171.50
„ „ 1864 po 50 zł.	168.50	169.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	—.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	151.25	151.75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	97.45	97.60
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4 pr.	104.10	104.25
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	102.—	102.50
Galicyi	102.—	—.—
Niższej Austryi	105.—	106.25
Siedmiogrodu	100.50	101.50
Węgier	100.75	101.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	96.—	96.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	293.10	293.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	660.—	670.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	859.—	861.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	527.—	529.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	232.—	232.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2310	2315
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	267.—	267.50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	197.—	197.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	303.—	303.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	145.60	145.90
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	172.75	173.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4\frac{1}{2}$ pr. w. złocie w 40 l.	97.50	97.70
„ „ „ premiowe po 3 pr.	96.50	97.—
Gal zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	99.60	100.10
„ „ „ „ w 36 l. $5\frac{1}{2}$ pr.	99.50	99.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.40	92.—
„ „ „ „ po 5 prc.	99.20	99.75
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.20	99.75
Gal. banku hip. po 6 prc.	100.50	101.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.70	102.85
Węg. Tow. ziem. akc. po $5\frac{1}{2}$ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5\frac{1}{2}$ prc.	101.50	102.30
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	98.—	98.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	98.25	98.75
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.40	106.—
„ „ po 100 zł. w. a.	102.—	102.50
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po $4\frac{1}{2}$ prc.	99.30	99.60
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	97.75	98.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 5 prc. w srebrze z r. 1865	82.15	82.30
z r. 1867	86.15	86.30
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	99.50	100.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Clarego po 40 zł. m. k.	41.75	42.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.—	114.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	—.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.25	43.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.75	37.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	—.—	—.—
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	7.25	7.40
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.25	18.75
Salma po 40 zł. m. k.	56.50	57.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	50.75	51.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	23.50	24.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—	131.50
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 2· zł. m. k.	—.—	28.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.50	37.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.35	123.75
Paryż za 100 fr.	48.67.50	48.72.50
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.80 —	5.82.—
„ pełnej wagi	5.74.—	5.75.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.75.50	9.76.50
Rossyjski imperyał	10.02.—	10.04.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
$4\frac{1}{2}$ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
$4\frac{1}{2}$ prc. krajowe listy zastawne	91.25	91.75

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 5 stycznia 1884.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	82	25
„ „ „ w srebrze	83	30
Renta w złocie	104	60
5 prc. austr. rent marcowa	97	75
Akcye banku wiedeńskiego	864	—
„ „ kredytowego	294	50
Londyn	123	50
Srebro	—	—
Napoleondor	9	765
Dukat cesarski men.	5	80
100 marek niemieckich	60	30

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 12241. (7984 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza że uchwałą c. k. sądu obwodowego z dnia 19 listopada 1884 l. 14534 uznany został Iwan Ryczak z Nanowy marnotrawca, i kuratorem został ustanowiony ks. Grzegorz Sprys z Nanowy.

Z c. k. sądu powiatowego
Dobromil, dnia 8 grudnia 1884.

L. 9990 (8215 2—3)
Michał Semenów Dmytro z Oleszy uznany za marnotrawcę; kuratorem tegoż mianowany Dmytro Biłaniuk Romanow z Oleszy.

C. k. sąd powiatowy
Tłumacz, dnia 14 grudnia 1884

L. 9912. (7847 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż Michał Morawiec z Bolesława uznany marnotrawca, decyzyą c. k. sądu najwyższego z pod kurateli uwolnionym zostaje.

Dąbrowa, dnia 4 grudnia 1884.

L. 7264. (7440 3—3)
Kuratelę nad marnotrawcą Michałem Kusiem gospodarzem gruntowym z Łęk dolnych zniesione.

C. k. sąd powiatowy
Pilzno, dnia 12 listopada 1884.

L. 4245. (8274 3—3)
Matwija Wełowicza rolnika z Wrocowa uznano marnotrawcą nadając mu kuratora Tomasza Hüll gosdodarza z Wrocowa.

C. k. sąd powiatowy
Janów, dnia 28 Czerwca 1884.

L. 18029. (7836 3—3)
Bartka Kapelusza z Cebrowa uznano głupkowatym.
Kuratorem Bartko Poterajło.

C. k. miej. del sąd powiatowy
Tarnopol, dnia 15 października 1884.

Licytacye.

L. 51197. (7993 1—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 1500 zł. m. k. czyli 1575 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 29 stycznia 1885 i 26 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya należących do masy spadkowej Itty Weinreb zam. Piepes i masy spadkowej Abischa Piepes wedle dom. 145/145 pag. 125|124 n. 20|18 haer. 3/8 i 1/8 części realności pod l. $74\frac{3}{4}$ we Lwowie położonej, na których terminach rzeczone części realności tej tylko wyżej lub za cenę wywołania 735 zł. sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 73 zł. 50 ct. złożoną być ma; akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 5 października 1884 rzeczowe prawa na wspomnianych częściach realności w mowie będącej nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, ustanowiony został adwokat dr. Lehmann kuratorem, a jego zastępcą adwokat Dr Wilhelm Holzer mianowany został.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczony termin na dzień 2 marca 1885 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 6.

Lwów dnia 22 listopada 1884.

L. 6793 (8205 1—3)
Dnia 27 stycznia 1885 o 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 42 w Gosprzydowy wyk. hip. 42 księgi grunt. gminy Gosprzydowa objętej Kazimierza Wiśniowskiego własnej i połowy realności pod lk 80 w Gosprzydowy wyk hip. 42 księgi gruntowej gminy Gosprzydowa objętej, Wojciecha Wrona własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia sumy 300 zł. wa. z pn.

Cena wywołania pierwszej realności 1188 zł., zaś drugiej realności 345 zł. wa.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Brzesko, 24 października 1884.

L. 6544. (8206 1—3)
Dnia 27 stycznia, 24 lutego, 24 marca 1885 o godzinie 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 74 w Jurkowie, wyk. hip. 74 ks. gr. gminy Jurków objętej, Wojciecha i Anny Kusionowiczów własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku, celem zaspokojenia sumy 237 zł. 67 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 540 zł. wa.

Wadyum 54 zł. aw.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 24 marca 1885 o 4 popołudniu.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, 12 października 1884.

L. 2827. (7683 1—3)
Celem zapłacenia sumy wekslowej 316 zł. z procentem po 6 prc. od dnia 5 października 1877 bieżącym, z kosztami w kwotach 9 zł. 92 ct., 5 zł. 38 ct., 1 zł 96 ct. i 5 zł. 82 ct. i 13 zł. 66 ct. już przyznanemi, należnej Agenorowi Cassinie do niebjętej masy Witolda Galińskiego i małoletnich Bronisława i Janiny Galińskich, wszystkich trojga jako spadkobierców śp. Zofii Galińskiej, odbędzie się w tutejszym ck. sądzie dnia 27 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1885 zawsze o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż realności w Kolbuszowej górnej pod nk. 297 położonej, niegdyś śp. Zofii Galińskiej, wykazanej w ślad ks. gr. dla gminy Kolbuszowy lwh. 122 wpisu B. Witolda, Bronisława i Janiny Galińskich, każdego w 1/3 części własnej.

Za cenę wywołania postanawia się sądownie oszacowaną wartość w sumie 2200 zł.; na pierwszych dwóch terminach będzie pomniona realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie i poniżej takowej sprzedaną

Wadyum wynosi 220 zł.

C. k. sąd powiatowy.
Kolbuszowa, 11 lipca 1884.

L. 10409 (7419 1—3)
C. k. sąd miejsko delegowany rzeszowski ogłasza, iż w dniach 23 stycznia, 3 lutego i 6 marca 1885 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 130 w Ruskiejwsi położonej, wedle wyk. hip 57 księgi gruntowej gmina Ruskawieś Lubina Dzbańskiego własnej, na rzecz Hendli Geschwind o 1050 zł. wa. z pn.

W razie nie sprzedania realności tej na powyższych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej, zostaną dnia 6 marca 1885 o godzinie 9 rano lżejsze warunki ułożone.

Wadyum wynosi 210 zł. 20 ct. wa.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Koppel ze substytucyą adw. dra Reicha.

Rzeszów, 1 listopada 1884.

L. 16092. (8262 1—3)
C k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 250 zł. 55 ct i 30 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 89 w Romanówce położonej, wedle wyk. hip licz. 155 Błażka Ignasiów vel Błażka vel Ignasia Masztalerza własnej, w tutejszym ck. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Kornela Czermawskiego dnia 1 26 stysznia, 23 lutego 1885 każdym razem o godzinie 9tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 300 zł. wa lub wyżej tejże, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnopol, 12 września 1884.

L. 7730. (8333 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. zakładu kredyt. włościańskiego od Iwana Mareczko się należącej w kwocie 24 rat po 6 zł. i resztującego kapitału w kwocie 26 zł 98 ct. a. w. odbędzie się licytacya realności pod lk. 45 w Koniuszkach tul wyk. hip. 92 księgi gruntowej gminy Koniuszki tul. objętej, na trzech terminach dnia 28 stycznia, dnia 4 marca i dnia 15 kwietnia 1885 każdą razą o godzinie 10 rano w biurach tegoż sądu.

Cena wywołania w kwocie 300 zł. aw.

Wadyum 10 prc ceny wywołania.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny, protokół zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych niewiadomych lub którymby uchwały nie mogły być doręczone ustanowiono kuratorem Włodzimierza Luszpińskiego z substytucyą Aleksandra Strockiego.

Komarno, 6 października 1884.

L. 6783. (8211 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, iż w dniach 26 stycznia, 2 marca i 13 kwietnia 1885 każdym razem o godzinie 10 rano przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 9 w Berku wielkim położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, Wawrzyńca Przypka własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Pawła Seńczyka pto 300 zł. z pn.

Cena wywołania 600 zł. aw.

Wadyum 60 zł. aw.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze tutejszo sądowej.

Ropczyce, 1 października 1884.

L. 9510. (8214 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że do przymusowej licytacyi realności pod lk. 55 w Mostkach starostwie lwowskiem położonej, wykazem hipotecznym 59 tejże gminy objętej, małol. Iwana Maryasza i spadkobierców Wasyla Maryasza własnej, na zaspokojenie pretensyi ośmnastu rat po 24 zł. i reszty kapitału 87 zł. 79 ct. aw. wyznacza się nowy termin na 25 stycznia 1885 o godzinie 10 rano, na którym ta realność także niżej ceny szacunkowej 750 zł. w. a. za jakąkolwiek cenę za złożeniem zniżonego wadyum 37 zł. 50 ct. w. a. w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w ts. registraturze.

Szczerzec, 14 listopada 1884.

L. 1328. (25 3—3)
W dniach 22 stycznia, 23 lutego 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużnika Andrija Waskuła własnej, pod lk. 5 w Bani berezów położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 25 sierpnia 1872 do l. 5775 zastawniczo opisanej na zaspokojenie należytości 6 rat po 6 zł. aw. i reszty 6 zł. 32 ct. aw. z pn. na rzecz ck. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi kwota 150 zł. aw.

Zakład zaś 15 zł. aw.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną.

Gdyby sprzedaż na drugim terminie do skutku nie przyszła, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 26 marca 1885 wyznaczonym zostaje, a niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w ts. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.
Peczeniżyn, 4 października 1884.

Licytacye.

L. 7397. (8391 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Lisku uwiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Mojżesza Kresz w kwocie 30 zł. z pn. odbędzie się w dniach 27 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1885 zawsze o 11 godzinie rano publiczna sprzedaż połowy ciała hip. n. wyk. 146$^{1}/_{4}$, ciała hipotecznego nr. wykazu 148 ks. grunt. gminy Lisko, Jędrzeja Misiewicza własnych, przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej, przy trzecim i niżej tej ceny.

Cena wywołania 295 zł.

Zakład 29 zł. 50 ct.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy.

Lisko, 10 listopada 1884.

L. 2021. (26 2—3)

W dniach 22 stycznia, 23 lutego 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużnika Andrija Andrijaszków własnej, pod lk. 42 w Rungórach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 12 grudnia 1877 do l. 6518 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości 10 rat po 6 zł. 50 ct. aw. i resztę 87 zł. 56 ct. aw. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi kwota 200 zł.

Zakład zaś 20 zł. aw.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną.

Gdyby sprzedaż na drugim terminie do skutku nie przyszła celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 26 marca 1885 wyznaczonym zostaje, a niestawający za przystępującymi do wniosku większości stawających uważani będą.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki licytacyjne mogą być w ts. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 6 października 1884.

L. 10159. (8392 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu w skutek odezwy sądu krajowego lwowskiego z dnia 22 listopada 1884 l. 52553 przedsięweźmie celem wydobycia resztującej pożyczki 737 zł. 79 ct. a. w. z pn. c. k. uprz. gal. akc. bankowi hipotecznemu we Lwowie od Jakóba Kintzi się należących przymusową licytacyjną sprzedaż realności pod lk. 10 w Einsiedel położonej w dniach 29 stycznia i 26 lutego 1885 każdokrotnie o godz. 10 w ts. kancelaryi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa (przy udzieleniu pożyczki przyjęta) 3494 zł. aw.

Wadyum wynosi 350 zł. aw.

Jeżeli na powyższych terminach realność rzeczona za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie, wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 12 marca 1885 o godz. 9 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w ts. registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby prawo zastawu po 18 września 1884 uzyskali i którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora w osobie p. Filipa Simona ze Szczerca.

Z c. k. sądu powiatowego.

Szczerzec, 6 grudnia 1884.

L. 7331. (53 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Jakóba Reinharza przeciw masie spadkowej Iwana Stefanów pto 130 zł. z przyn. odbędzie się w dniach 23 stycznia 1885, 23 lutego 1885 i 23 marca 1885 każdym razem o 10 godz. rano w tutejszym sądzie publiczna przymusowa licytacya realności nietabularnej pod lk. 24 w Woli zaderewackiej położonej, z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej, na trzecim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wartość szacunkowa 305 zł. w. a., wadyum 10 proc.

Resztę warunków licytacyi można przejrzeć w aktach.

Dla nieznanych wierzycieli egzekwowanej masy ustanowiono kuratorem Danyła Ilków z Woli zaderewackiej.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów dnia 13 października 1884.

L. 8849. (8126 2—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Zofii Czerw w kwocie 160 zł. a. w. z pn. rozpisuje się na dzień 29 stycznia, 28 lutego i 30 marca 1885 licytacyjną sprzedaż realności hipotecznej pod nr. 15 w Broszkowicach położonej, spadkobierców Michała Ryszki własnej, która to sprzedaż przeprowadzoną zostanie każdym razem o godzinie 10 z rana w tutejszym budynku sądowym. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie w mowie będąca realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże ceny, na trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednak nie za mniejszą niż wszystkie na tej realności zabezpieczone długi wynoszą.

W razie zaś gdyby na trzecim terminie licytacyjnym w ten sposób sprzedaż nie nastąpiła, wyznacza się termin na dzień 30 marca 1885 o godzinie 4 po południu dla stron interesowanych celem porozumienia się pod względem ułożenia warunków ułatwiających z tem, iż niestawający wierzyciele za zgadzających się z wnioskiem większości stron stawających uważani będą, poczem ponowny ostatni termin licytacyjny z urzędu wyznaczony zostanie, na którym powyższa realność także poniżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Akt opisania i oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim 26 listopada 1884.

L. 6845. (57 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszym, iż na zaspokojenie resztującej pretensyi Lazera Galet przeciw Salamonowi i Chanie Dwojrze From pto 250 zł. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 27 stycznia 1885, 27 lutego 1885 i 26 marca 1885, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż sum 185 zł., 137 zł. 24 ct. i 321 zł. 48 ct. a. w. z pn. na dłużnika Salamona Froma, w stanie biernym połowy realności pod nr. 207 w Turce, Jęty From 2 voto Schein własnej, intabulowanych z tem, iż na pierwszych dwóch terminach sumy te tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedane zostaną.

Cena wywołania 1133 zł. 72 ct., wadyum 55 zł.

Resztę warunków można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 20 listopad 1884.

L. 8098. (55 2—3)

W dniach 30 stycznia 1885, 27 lutego 1885 i 27 marca 1885, każdym razem o godzinie 10tej przed południem, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nie tabularnej pod lk. 428, subr. 23 w Bohorodczanach położonej, do dłużników Dominika i Katarzyny małż. Czałczyńskich w Bohorodczanach, należącej w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi na zaspokojenie sumy 89 złr. 19 ct. a. w. z pn z tem, iż realność ta na pierwszych dwu terminach za cenę szacunkową lub wyżej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi 150 zł. a. w. a wadyum 15 zł. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany dnia 10 listopada 1884.

L. 1452. (8036 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie, ogłasza iż w dniu 23 stycznia, 6 lutego i w dniu 20 lutego 1885, każdym razem o godzinie 10 z rana, odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. 56, sub. 13 w Radwanie położonej, Macieja i Agnieszki Stanków i nieobjętej spuścizny Macieja Streka własnej, celem zapłacenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 294 zł.

Cena wywołania wynosi 600 zł., wadyum 60 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Dąbrowa dnia 25 lutego 1884.

L. 10652 (8381 2—3)

C. k sąd powiatowy w Brzeżanach wiadomo czyni, że celem zaspokojenia pretensyi ck. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Hawryle i Paraszce z Hrycyków małż. Skoropada, a to: 10 rat po 6 zł. aw., tudzież reszty kapitału 11 zł. 60 ct. aw. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 28 stycznia i 25 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod lk. 7 subr. 30 w Narajowie miasteczku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużników Hawryły i Paraszki z Hrycyków, małż. Skoropada własnej, a to tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 300 zł., gdyż inaczej do lżejszych warunków termin na dzień 26 lutego 1885 o 10 rano nstanawia się.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł. aw., zaś wadyum wynosi 30 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

Brzeżany, 20 stycznia 1884.

L 10598. (65 2—3)

Celem ściągnięcia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 250 zł., względnie 228 zł. 77 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 30 stycznia, 27 lutego i 27 marca 1885 o godzinie 10 rano w tut. ck. sądzie licytacja jednej trzeciej części realności, dłużnika Stefana Teliczkana w Tyśmienicy pod lk. 1 supr. 464 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 450 zł. aw. ocenionej.

Cena wywołania wynosi 450 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono T. Witosławskiego, ck. notarjusza w Tyśmienicy.

Resztę warunków licytacyi i protokół zastawniczego opisania realności dłużnika przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 3 grudnia 1884.

L. 10948. (8202 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi obwieszcza, że na rzecz kołomyjskiej kasy oszczędności odbędzie się celem ściągnięcia 58 zł. i innych kwot przymusowych sprzedaż realności pod lk. 178 w Kołomyi położonej, Dwory i Jcka Judy Waldów własnej, w dniu 30 stycznia 1885 o godz. 10 rano, poniżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę kupna.

Cena szacunkowa i wywołania 2010 zł.

Wadyum 201 zł. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. Herdliczka.

Szczegóły w registraturze do przejrzenia.

Kołomyja, 13 listopada 1884.

L. 1919. (8383 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach obwieszcza niniejszem, że w dniach 28 stycznia i 25 lutego 1885 zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 9 subr. 10 w Augustówce położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Jacka Diaczyszyna własnej, na rzecz ck. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie na zaspokojenie 16 rat po 9 zł. i reszty kapitału w kwocie 32 zł. 75 ct. aw. z pn. z tem, iż takowa przy pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 400 zł sprzedaną zostanie, a każdy chęć kupienia mający wadyum 40 zł. aw. przed licytacyą w tutejszym sądzie złożyć winien.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół opisania przejrzeć można w tus. registraturze.

Gdyby realność ta przy pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania sprzedaną być nie mogła przeznacza się do ułożenia warunków lżejszych termin nn dzień 26 lutego 1885 godzinę 10 rano.

Brzeżany, 15 marca 1884.

L. 7463. (7699 3—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi gminy miasta Gródka przeciw Szymonowi i Annie Prochaska w kwocie 63 zł. 65 ct. aw. z pn. publiczna sprzedaż realności objętej wykazem hip. l. 1527 w dwu terminach, a mianowicie w dniu 22 stycznia i w dniu 19 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na tych terminach powyższa realność tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną zostanie.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 19 marca 1885 godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 289 zł. 30 ct.

Wadyum 29 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Gródek, 30 września 1884.

L. 9679. (7698 3—3)

Ck sąd pow. w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Eisiga Beka przeciw Joslowi i Chane Lewentalom w kwocie 80 zł. w dniach 26 stycznia, 2 marca i 13 kwietnia 1885 publiczna sprzedaż trzech realności a to: pod l. 35 i 289 i gruntów w niwie Ostre w Huczku położonych, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 459 zł. 450 zł. i 200 zł.. a zakładem 10 prc. przeprowadzoną będzie tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę cenę kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobromil, 28 października 1884.

L. 4679. (8362 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi cesyonaryusza galic. zakładu kredytowego ziemskiego, Tomasza Magiery w kwocie 621 zł. 54 ct. a. w. z pn. większej 700 zł. odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie w dniu 30 stycznia, 28 lutego i 30 marca 1885 w tutejszym sądzie każdym razem o godzinie 10 rano licytacyjna sprzedaż realności pod nr. 54 w Grojcu, ciała tabularnego niestanowiącej, Magdaleny Sporyszowej względnie jej spadkobierców własnej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, a na trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 1950 zł. aw.

Wadyum 195 zł. aw.

Kuratorem wierzycieli adw. dr. Kaufmann w Oświęcimie.

Protokół egzekucyjnego zastawniczego opisania, oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd obwodowy.

Oświęcim, 12. września 1884.

L. 13351. (7855 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu przeprowadzi dnia 26 stycznia 1885 o godzinie 10 przed południem w biurze nr 3 w sprawie egzekucyjnej Izaka Schütza przeciw Agnieszce Zenek o 277 zł. 10$^{7}/_{8}$ ct. aw. z pn. egzekucyjną licytacyę $^{1}/_{8}$ części realności pod lk. 197 w Przemyślu na Błoniu położonej, dłużniczki Agnieszki Zenek własnej.

Na tym terminie sprzedać się mająca część realności także poniżej ceny wywołania, przez sądowe oszacowanie na 1360 zł. wyprowadzonej, a nawet za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 68 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w ts. registraturze.

Przemyśl, 19 listopada 1884.

L. 3316. 7654 3—3)

W dniach 23 stycznia, 26 lutego i 27 marca 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tut sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Jury Maksymiuka, pod lk. 106 w Myszynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi w kwocie 24 zł. aw.

Cena szacunkowa wynosi 360 zł.

Zakład 36 zł. aw.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Majera Hessel w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w ts. registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Peczeniżyn, 6 czerwca 1884.

L. 4077. (7724 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu udziela do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Gitli Liebe Drimmer o zapłacenie trzech rat po 115 zł. i reszty kapitału 1793 zł. 71 ct. aw. z pn. odbędzie się w dniach 20 stycznia 1885, 20 lutego i 20 marca 1885 każdym razem o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż realności pod lk. 111 w Tłumaczu położonej, ciała tabularnego stanowiącej, z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi kwota 12.000 zł.

Wadyum 1200 zł. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny w ts. registraturze do przejrzenia.

Tłumacz, 20 września 1884.

L. 1600. (7906 3—3)

W dniach 22 stycznia, 23 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności, dłużnik. Wasyla i Anny Brustwiniaków własnej, pod lk. 62 w Bani berezowskiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 25 sierpnia 1872 do l. 5777 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości 66 zł. 83 ct. aw. i reszty 8 zł. 68 ct. aw. z pn. na rzecz ck. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi kwota 150 zł. aw.

Zakład zaś 30 zł. aw,

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną.

Gdyby sprzedaż na drugim terminie do skutku nie przyszła celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 26 marca 1885 wyznaczonym zostaje, a niestawający za przystępującymi do wniosku większości stawających uważani będą.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusąd. registraturze przejrzane

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 6 października 1884.

Ч. 6194. (8393 1—3)

Ц. к. Судъ повѣтовый въ Старой-соли повѣдомляе, що въ днахъ 20 Сѣчня, 24 Февраля и дна 26 Марця 1885 о 10 годинѣ рано, отбудетъ ся въ томъ Судѣ публична лицитація реальностей, подъ ч. 48, 50 въ Сливници положеныхъ, выказами ипотечними ч. 22 и 23 для громады Сливницѣ обнятыхъ, Ивана Козикъ, Гандзѣ Козикъ и Михайла Козикъ власныхъ, на рѣчь общого кредитового рольничого Заведенія для Галичины и Буковины.

Цѣну выкличну становитъ суму 300 зл. в. а.

Решту условій и витяхъ ипотечный можна переглянути въ Судѣ и пры лицитаціи.

Старасѣль, 26 Жовтня 1884.

Ч. 6783. (8271 1—3)

Ц. к. м. дел. Судъ повѣтовый въ Коломыи завѣдомляе, що дня 21 Сѣчня и 9 Лютого 1885 каждымъ разомъ о годинѣ 11 рано, вѣдбудеся лицитація господарства Михаила Ковбасюка въ Пядыкахъ подъ ч. д. 47 положеного и становлячого тѣло гипотечне, обнате виказами ч. 139 и 142 тойже громади, въ цѣли примусового стягнена вѣрительности общого рольничо-кредитового Заведенія для Галичини и Буковины въ сумѣ 145 зл. 50 цт. а. в., только за або вижше цѣни викликаня 300 злр. а. в., подъ условіями, котрѣ вразъ зъ витяхомъ гипотечнимъ вольно переглянути въ тусудовой регистратурѣ.

Коломыя 1 Червня 1884.

Ч. 7082. (8272 1—3)

Ц. к. м. дел. Судъ повѣтовый въ Коломыи завѣдомляе, що дня 21 Сѣчня, 19 Лютого и 18 Марця 1885, каждымъ разомъ о годинѣ 11 рано, вѣдбудеся лицитація господарства Григорія Скородійчука въ Пядикахъ пiдъ ч. д. 207 положеного, и становлячого тѣло гипотечне, обняте виказомъ ч. 350 тойже громади, въ цѣли примусового стягнена вѣрительности общого рольничо-кредитового Заведеня для Галичины и Буковины въ сумѣ 100 зл. а. в. зпн. пiдъ условіями, котрѣ вразъ зъ витяхомъ гипотечнимъ вольно переглянути въ тус. реєхистратурѣ.

Цѣною викликаня есть 200 зл. а.в.
Вадіумъ виноситъ 20 зл. а. в.
Коломыя, 1 Червня 1884.

L. 7781. (8345 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Nechy Trauring w kwocie 80 zł. z pn. odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod nk. 30 w Ujczny położonej lwh 79 ksiąg grunt. dla gminy Ujczna objętej, na własność Walentego Śmiecha zaintabulowanej, a to w trzech termniach, mianowicie dnia 30 stycznia, 28 lutego i 30 marca 1885, każdą razą o godz 10 rano, na których pierwszych dwóch terminach realność powyższa tylko przynajmniej za cenę szacunkową, na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej, lecz przynajmniej za taką cenę, któraby się równała wszystkim na tejże realności ciążącym długom najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 382 zł. 70 ct. aw.

Wadyum 39 zł. aw.

Akt oszacowania tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w ts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adw. dra Gottlieba w Jarosławiu.

Przeworsk, 27 listopada 1884.

L. 77. (8292 1—3)

Celem zaspokojenia należących galic. towarzystwu kredytowemu ziemskiemu we Lwowie pretensyi w sumach 4725 zł. 70 ct. 46214 zł. 92 ct. i 22127 zł. aw. z pn. odbędzie się w zabudowaniu sądu obwodowego w Brzeżanach w sali rozpraw w dniach 26 stycznia i 2 marca 1885 każdym razem o godzinie 3 po południu przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Rusiatycze vel Hrusiatycze wedle dom 251 pag. 235 n. 14 haer. Edwarda Oczosalskiego własnych zaś wedle dom. 251 pag. 235 n 52 on. pag. 255 n. 60 on. pag. 257 n. 65 on. pożyczkami w kwotach 15 100 zł. mon. kon. 50.000 zł i 23.600 zł aw. za hipotekę służących.

Główne warunki licytacyi są:

Cena wywołania kwota 156.880 zł. aw.

W powyższych dwu terminach dobra te nie będą sprzedane niżej ceny wywołania.

Wadyum wynosi 15 688 zł. aw.

Nabywca obowiązanym będzie te pretensye, które do zapłaty nie przypadają, a których zapłatę wierzycieli bez wypowiedzenia przyjąć by nie chcieli do zapłaty z hipoteki przyjąć.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzane być mogą w registraturze tego sądu.

Kuratorem dla tych wierzycieli, którzyby po dniu 22 czerwca 1884 do tabuli tych dóbr weszli, lub którymby uchwała licytacyjna lub jaka dalsza w tej sprawie wyjść nie mająca, z jakiegokolwiekbądź powodu albo wcześnie albo wcale nie mogła być doręczoną ustanawia sąd p. adw. dra Leona Madeyskiego z zastępstwem adw. dra Tupeca.

Brzeżany, 14 listopada 1884.

L. 4815. (8312 1—3)

Ck. sąd powiatowy w Starym Sączu sprzeda w dniu 28 stycznia, w dniu 26 lutego, w dniu 26 marca 1885, każdym razem o godzinie 9 rano na zaspokojenie pretensyi Jeruchima Steinreicha w kwocie 546 zł. 30 ct. z pn $1/_6$ część kolonii l. wyk. hip. 82 w Stadle Feigli Kanengisser własnej.

Cena wywołania 675 zł.

Wadyum 67 zł.

Do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 1 kwietnia 1885 o 9 rano.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Wilhelm Ohly ze Stadeł.

Stary Sącz, 16 listopada 1884.

Zl. 11277. (63 1—3)

Verpachtung

des Religionsfonds-Meierhofes „Berlince“ in der Bukowina.

Der dem buk. gr. or. Religionsfonde gehörige Meierhof „Berlince vel Styrcze“, bestehend aus einer Grundarea von circa 1630 Joch Acker und Wiesen mit den nöthigen Wohn- und Wirthschafthgebäuden, ist auf 12 Jahre ab 1. November 1885 bis Ende Oktober 1897 im öffentlichen Offertverhandlungswege zu verpachten.

Dieser Meierhof ist an der Reichsstraße 10 Kilometer von der Stadt Sereth und 7 Kilometer von der Eisenbahnstation Czerepkoutz entfernt gelegen.

Offerte, welche mit einer Stempelmarke a 50 kr. versehen und im Uebrigen rechtsförmig ausgestellt sein müssen, sind bei dieser k k Güter-Direction, wo auch die Pacht- und Lizitationsbedingnisse zur Einsicht aufliegen und alle näheren Auskünfte über das Pachtobjekt ertheilt werden, bis spätestens 16. Februar 1885, Mittags 12 Uhr, einzureichen.

Angeld 2000 Gulden im Baren, oder in annehmbaren, öffentlichen Werthpapieren.

Von der k. k. Direction der Güter des bukowinaer gr. or. Religionsfondes.

Czernowitz, am 28. December 1884.

Zl. 11. (74 1—2)

Aviso.

Vom Militär-Aerar werden nach kaufmännischer Usance beschafft und zwar:

a) **für das k. k. Militär-Verpflegs-Magazin Krakau** 7000 Meterzentner Roggen; 9900 Meterzentner Hafer;

b) **für das k. k. Militär-Verpflegs-Magazin Przemyśl** 2400 Meterzentner Roggen; 2000 Meterzentner Hafer;

c) **für das k. k. Militär-Verpflegs-Magazin Tarnow** 400 Meterzentner Roggen; 1300 Meterzentner Hafer.

Die bezüglichen Verkaufsanträge müssen längstens **12. Jänner 1885 um 11 Uhr Vormittags** bei der k. k. Intendanz des 1. Corps in Krakau eingebracht werden.

Alle näheren auf dieses Geschäft Bezug habenden Bedingungen wurden im Amtsblatte der „Gazeta Lwowska“ vom 5ten Jänner 1885 verlautbart und können auch an jedem beliebigen Tage bei der k. k. Intendanz des 1. Corps in Krakau erfragt werden.

Von der k. k. Intendanz des 1. Corps in Krakau.

Zl. 9195. (54 1—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Bolechow wird hiemit kundgemacht, daß über Ansuchen des Josef Rießner zur Einbringung der Wechselforderung pr. 151 fl. 6 kr. und 145 fl. ÖW. respective pto des Restes nach abgestatteten 100 fl ö. W. die exekutive Feilbiethung der der Scheindel Gottdenker gehörigen $8/_{11}$ Antheile der Realität Nr. 278 in Bolechow am 28. Jänner 1885 um 10 Uhr VM. mit dem stattfinden wird, daß bei diesem Termine das Gut dem Meistbietenden ohne auf die Schätzung zu sehen um den höchsten Anbot überlassen wird.

Der Ausrufspreis beträgt 2945 fl. 45 kr.

Die übrigen Lizitationsbedingungen sowie der Tabularextrackt und der Schätzungsackt können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Wovon der Exekutionsführer, die Exekutin, die Miteigenthümer Majer Grünschlag, Golde Grünschlag vereh. Bandel, und Malke Etie Grünschlag, Letztere durch ihren Vormund Mechel Mischel, die Stadtgemeinde Bolechow, die dem Wohnorte nach unbekannten Karolina Abraham, Antonie Junowicz, Babette Kramarz und Aloise Malinowska, durch dem Curator k. k. Notar Hr. Ladislaus Janiszewski in Bolechów, Osias Biegeleisen, Esther Grünschlag, Samuel Bandel, Model Fischler, die Handelsfirma J. Czajanek & Comp.. Hersch Hirschhaut, die k k. Finanzprokuratur Namens h. Aerars, das k. k. Steueramt in Dolina wie auch Diejenigen, welchen der Lizitationsbescheid nicht zeitlich zugestellt werden konnte, oder welche nach dem 15 März 1883 in das Grundbuch einlaufen sollten durch den bestellten Curator und durch Edicte verständigt werden.

Bolechów, den 15. November 1884.

L. 4321. (27 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniłowie podaje do wiadomości, że w sprawie nieletnich spadkobierców po Fediu Hanuszczaku przeciw Michałowi Stusowi pto 50 zł. aw. przedsięweźmie 12 stycznia, 16 lutego i 16 marca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku tusądowym egzekucyjną sprzedaż realności rustykalnej, pod lk. 44 w Dołpotowie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w skład której wchodzą parcele gruntowe 1341, 1519, 1520 1521, z tem, że posiadłość ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową. na trzecim terminie zaś i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 210 zł. aw.

Wadyum gotówką złożyć się mające 21 zł. aw.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanowiono Michała Holduna z Dołpotowa kuratorem, a protokół opisania, akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć mozna w ts. registraturze.

Wojniłów, 20 września 1884.

L. 4124. (7723 3—3)

Sieniawski c. k sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 175 zł. 2 ct. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. 23 rep. 53 w Dąbrowicy w powiecie sądowym sieniawskim w starostwie jarosławskim położonej, dłużnika Fedka Kurko własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w dniu 29 stycznia, w dniu 12 marca i 23 kwietnia 1885 zawsze o 10 godz. rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1300 zł.

Zakład wynosi 130 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane w ts registraturze.

Sieniawa, 30 września 1884.

Wyroki prasowe.

(8086)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des Druckwerkes „Kehraus“, humoristisch-satyrischer Volkskalender der Wahrheit für das Jahr 1885, Berlin. Verlag v. M. Schulze, C. Spittelmarkt 6, für Redaction und Druck verantwortlich: A. de Grousilliers, Berlin, und zwar der auf S. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 und 14 im Kalendarium enthaltenen Merksprüche, des auf Seite 18 und 19 enthaltenen Wahrsagekalenders für das Glücksjahr 1885 von Nostradamus Marr, auf Seite 38 einer Stelle aus dem Gedichte „Ein Tag aus dem Leben eines Gerichtsvollziehers“. Komisches Epos, auf Seite 47 des Textes zum Bilde mit der Aufschrift „Im Wiener Prater“, auf Seite 64 des Gedichtes „Das Christenkind spricht“ auf Seite 74 und 75 des Gedichtes „Lied einer deutschen Jungfrau“ das Vergehen nach § 302 St G begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 12. December 1884.

(75)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 54 der periodischen Druckschrift „Wiener Sonntagspost“ vom 28. December 1884 auf der ersten Seite enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Das Ereigniß zu Brünn“ die Vergehen nach §§ 300 und 302 St G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 31. December 1884.

(28)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt: I. daß der Inhalt des in Nr. 7299 der periodischen Druckschrift „Neue freie Presse“, Morgenblatt vom 23. December 1884, enthaltenen ersten Artikels mit der Aufschrift „Wien 22. December“ in den vier Stellen von „Aus Brünn meldet“ bis „gefehlt worden ist“, von „Der Vorgang ist“ bis „denselben zu rechtfertigen“, von „Aber das Neue“ bis „die Wahl haben“, von „Wir stehen einfach“ bis „ohne die Deutschen regiert“, und II. der Inhalt des in derselben Druckschrift auf Seite 8 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Wien 23. December. (Die Czechisirung der Brünner Handelskammer)“ in der Stelle von „Wir glauben nicht“ bis „jede Geltung verloren haben“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P O. das Verbot der Weierverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien. am 24 December 1884.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k k Statsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9. Decembre 1884, Z. 36770, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 42 vom 18. October 1884 wegen der Artikel „Die Anarchistenhetze in der Schweiz“, Ein Soldat an seine . . . “ „Von Nah und Fern. Ueber den Sprengversuch . . “, „Ueber unseren wackeren Genossen . . .“, „Die im schweizerischen Bundesrath . . . “, „In Quebeck (Canada)“, „Im Hockingsthale . .“, „Internationale Arbeiter-Association. St. Lois“ nach § 302, beziehungsweise nach den §§ 58 c, 59 c, 65 a, 9, 85 b, 305 und 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 14. und 15. December 1884 ZZ. 37253 und 37252, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pozel z Budce“ Nr. 50 vom 10. December 1884 wegen des Artikels „Dopisy. Z vychodnich Cech . .“ nach § 300 St. G. und Art. II des Gesetzes vom 17. December 1862, dann der Zeitschrift „Narodni Listy“ Nr. 341 (Nachmittagsausgabe) vom 10. December 1884 wegen des Leitartikels „Ukazky . . “ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit dem Erkenntnisse vom 3ten December 1884, Z. 32970, die Weiterverbreitung der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 268 vom 14. November 1884 wegen des Leitartikels „Eine Warnung“ nach § 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13. December 1884, Z. 7940, die Weiterverbreitung der „Leipaer deutschen Zeitung“ Nr. 31 vom 6. December 1884 wegen des Leitartikels „Die Regierung und der Gewerbestand“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 December 1884, Z 6192, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr“ Nr. 1392 vom 17ten December 1884 wegen der Artikel „Die Bezirkshauptmannschaft Leipa und der Befähigungsnachweis“ und „Reichenberg, 15 December. (Gassenregulirung . .)“ nach dem § 300 beziehungsweise § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1. November 1884, Z. 7302, die Weiterverbreitung der Druckschriften „Racconti politici di Antonio Ghislanzoni, Milano Edoardo Sonzogno editore 1876“ nach den §§ 64, 65 a und 305 St G., „Vittorio Emanuele II. La statua della Giustizia. Il Leone di S. Marco — Udine, Ischio, — di Battista Cozzi, Cividale tipografia editrice — Fulvio Giovanni 1883“ nach den §§ 63, 64, 65 a St. G.. und „L'Italia da espressione geografica a grande Potenza di G. L. C. G. Napoli, tipografia dei Communi 1876“ nach § 65 a St. G., dann mit den Erkenntnissen vom 29. November und . December 1884, ZZ. 7996 und 8085, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Albarda Triestina“ Nr. 326 vom 23. November 1884 wegen der Artikel „Al cospetto . .“ und „Su e giu per Trieste“ nach den §§ 300 und 302 St. G., und der Zeitschrift „Patria“ Nr. 22 vom 25. November 1884 wegen des Artikels „Rufritture“ nach § 300 St. G verboten

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29. November 1884, Z. 8023, die Weiterverbreitung des Katalogs des Museo Artistico storico meccanico di E. Bracco, gedruckt in Triest bei L Hermannstorfer, wegen des Passus auf Seite 3, „n° 8 L'Imperatore Alessandro II di Russia sul letto di morte Dopo l'attentato con una bomba di dinamite . . “ nach § 305 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 15185. (7976)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 29 listopada 1884 w rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo kredytowe miejskie w Sieniawie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ uwidocznionem zostało, że w miejsce dotychczasowego zastępcy kontrolora Abrachama Knoblaucha, obrany został na walnem zgromadzeniu Towarzystwa z d. 4 maja 1884 Herz Silber, właściciel realności w Sieniawie, tymże zastępcą.

Przemyśl 3 grudnia 1884.

L, 48586. (7968)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Adolf Herz“ we Lwowie z rejestru handlowego dla firm spółkowych ks. II. stron. 27, poz. 170/3 wykreślono.

Lwów 31 października 1884.

L. 7000. (7572 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie, zawiadamia niniejszym z miejsca pobytu niewiadomych Michała Pyszyńskiego, Józefa Pyszyńskiego, Piotra Pyszyńskiego, Izydora Pyszyńskiego, Stanisława Pyszyńskiego, Adolfa Modesta Pyszyńskiego, Leona Pyszyńskiego, Józefa hr. Szembeka, Wincentego hr. Szembeka i Franciszka hr. Szembeka, iż przeciw nim p. Jadwiga z hr. Borkowskich hr. Mniszech dnia 6 listopada 1884 do l. 7000 pozew o wykreślenie sumy 11250 złr. z pn. z dóbr Bieliny i Ulanów do tut. sądu wniosła, który do pisemnego postępowania z wyznaczeniem 90 dniowego terminu do wniesienia obrony zadekretowano, i że dla nich kurator p. adw. dr Maksymiljan Kostheim z substytucyą adw. dra Reicha ustanowiony został i zarazem wzywa tychże, by pełnomocnika sobie ustanowili, lub też informacyę do sporu ustanowionemu kuratorowi pod rygorem prawa udzielili.

Rzeszów dnia 13 listopada 1884.

L. 25422. (8372 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ust. z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Dawida i Lei Teichów dla realności w Przemyślu na Podgórzu pod nk. 55 powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej miasta Przemyśla położonej, składającej się z parceli budowlanej liczb. katastr. 410 o powierzchni 32□ sążni i parcel gruntowych liczb. katastr. 392 o powierzchni 35□ sążni, dalej liczb. katastr. 393 o powierzchni 596□ sążni i liczb. kat. 394 o powierzchni 139□ sążni, przeto razem 802□ sążni c. k. sądowi obwodowemu w Przemyślu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt, utworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1go maja 1885 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się że od dnia 1 maja 885 począwszy nowe prawa własności zestawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecz. czyli też inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisać być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu swoje oznajmienie do dnia 1 czerwca 1885 tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej już do użytku służyć nie mającej lub z załatwienia sądu ego widocznem jest, lub że jakie podanie stron odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu dla pojedyńczych stron miejsca nie ma. Lwów dnia 11 listopada 1884.

Nr. 4498. (7476)

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Wadowice verordnet die Eintragung in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen bei der Firma: Heinrich Popper“ Schafwollwaarenfabrikationsgeschäft in Biała, daß der öffentliche Gesellschafter Alfred Dewidels mit seiner Ehegattin Emma Dewidels gebornen Winter am 18. Dezember 1883 Ehepakten abgeschlossen hat, deren Abschrift den Acten des Handelsregisters beigelegt wird.

Wadowice, am 18. October 1884.

L. 19. (77 2—3)

Podaje się do powszechnej wiadomości, że z początkiem miesiąca marca i września 1885 r. jak niemniej w latach następnych zostanie w tych samych terminach około 60 wyćwiczonych koni służbowych z tutejszej c. k. komendy, na sześcioletni użytek prywatnym osobom rozdanych, pod warunkami określonemi rozporządzeniem c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 26 września 1883 Nr. 1513 praes. (Dziennika rozporządzeń dla c. k. obrony krajowej Nr. 23 z r. 1883)

Bliższe warunki pod któremi te konie mogą być osobom prywatnym do używania rozdane, przejrzeć można w każdem c. k. starostwie lub w tutejszej komendzie c. k kadru 3 pułku ułanów obrony krajowej, zkąd też na żądanie przesłane być mogą.

Zapraszając niniejszem interesowane w tej mierze osoby do wczesnego zamówienia sobie rzeczonych koni, nadmieniam, że dotyczące podania mają być zaopatrzone świadectwem wystawionem przez kompetentną władzę gminną i potwierdzonem przez właściwą polityczną władzę powiatową udowodniającem, materyalną możność utrzymania koni w zażądanej ilości jak niemniej zawsze w takim stanie, iżby były zdatne do służby wojennej.

Z komendy c. k. kadru 3 pułku ułanów obrony krajowej w Samborze.

Kościcki rotmistrz.

L. 53388. (8084 2—3)

C. k sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Nathana Thoma, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, że w sporze Roberta Domsa przeciw niemu o 892 złr. 91 ct. zapadł wyrok najwyższego trybunału sprawiedliwości z 17 czerwca 1884 l. 5337, którym żądaniu powoda o nadzwyczajną rewizyę wyroków z 17 lutego 1883 l. 47189 i z 5 lutego 1884 l. 680 miejsca nie dano i że ten wyrok najwyższego trybunału doręczono ustanowionemu dla nieobecnego Nathana Thoma kuratorowi adw. drowi Berlinerowi.

Lwów 22 listopada 1884.

L. 50313. (7936 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie z powodu podania tabularnego Joanny Koblańskiej, de praes. 29 października 1883 l. 50.313 w wyłączenie realności pod l. k. 122 w Kołomyi z ciała tabularnego dóbr Mięczykówka czyli Łuka i zaintabulowani jej za właścicielkę ustanawia dla niewiadomych z życia i nazwiska kolonistów miejscowości Mięczykówka czyli Łuka kuratora p. adwokata dr. Skowrońskiego z substytucyą p. Adwokata dr. Lehmana.

Doręczając p kuratorowi uchwałę, ogłaszamy to niniejszym edyktem.

Lwów, dnia 8 listopada 1884.

L. 6368. (7951 2—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia Stanisława i Katarzynę Konarów, że Faustyn, i Walerya Bienkowie wnieśli prośbę o zaintabulowanie ich za właścicieli $^1/_3$ z połowy i $^1/_4$ z rugiej połowy dóbr Łężek.

Uchwałę z daty dzisiejszej na ową prośbę zapadłą doręczono kuratorowi Stanisława i Katarzyny Konarów dr. Olszewskiemu adwokatowi w Nowym Sączu.

Temu winni Konarowie swe dowody dostarczyć jeżeli innego zastępcy sobie nie obiorą.

Nowy Sącz, dnia 4 października 1884.

L. 14576. (7953 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Wojciecha czyli Adalberta i Teresy Seferowiczów, tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców tychże, że przeciw nim wniósł Szymon Gebler, dnia 22 października 1884 l. 14576, pozew o uznanie za zgasłą przez zadawnienie sumy 52 rubli 4 złot. polsk. z procentami, w stanie biernym realności pod l. k. 126 w Tarnopolu, zaintabulowanej tudzież o wykreślenie takowej ze stanu biernego tejże realności.

Z powodu niewiadomego z miejsca pobytu pozwanych ustanowiono na ich koszta i niebezpieczeństwo kuratorem pana adw. dr. Worowitza z zastępstwem pana adw. dr. Axelrada któremu też pozew doręczono.

Wzywa się przeto pozwanych, by ustanowionego kuratora należycie poinformowali lub sobie innego zastępcę obrali, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypiszą.

Tarnopol, 11 listopada 1884.

L. 7365. (8035 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach ogłasza niniejszem, że w przechowaniu jego znajdują się poniżej wyszczególnione przedmioty, odebrane od rozmaitych obwinionych, których właściciele są niewiadomi, a prawność posiadania tych przedmiotów ze strony obwinionych okazała się niewiarogodną, jako to:

Lichtarz srebrny bez podstawki.
2 łyżeczki i łyżka bakwonowa.
Szpilka koralowa.
Zegarek bakwonowy.
Panewka i odłamy mosiężne.
8 małych pistoletów.
6 dużych pistoletów.
12 strzelb.
7 kawałków zonesu.
28 chustek rozmaitych.
Torbeczka ręczna.
Sztuczka rypsu.
20 sztuczek perkalu.
Sztuczka lustryny.
4 ręczniki.
14 poszewek.
2 bluzki płócienne.
37 koszul.
12 spodnic.
6 prześcieradeł.
Miednica mosiężna.
Skrzynia z rozmaitem żelaziwem.
Kantaryk, para uzd i naszelniki.
2 kufry i 13 par obówia.
69 worków.
Czapka.
Woreczek żyta.
9 talerzy.
2 osi żelazne.
4 siekiery.
Żelazko mosiężne do prasowania.
Płaszcz ranny sukienny.
4 obruski.
6 kaftaników.
Sznurek korali.
3 fartuszki białe.
5 płótnianek.
3 werety.
2 par kalisonów.
2 bundy stare.
10 motków przędziwa.
5 baryłeczek, szafliczek.
2 suknie, 3 staniki.
Płaszcz damski.
2 kapy zonesowe.
Jasiek.
Mantyla czarna.
Pudełko politerowane.
Dywanik.
2 sztuki sukna czarnego.
3 kapelusze filcowe.
Waga wisząca
3 kawałki materyi szorstkiej, spodnie, kamizelka.

Wzywa się przeto właścicieli przedmiotów powyższych, aby się zgłosili tutaj w przeciągu roku od dnia, w którym edykt po raz trzeci w gazecie umieszczony będzie i aby swoje prawo własności wykazali, ileże w przeciwnym razie zostaną przedmioty te publicznie sprzedane, a cena kupna będzie do kasy rządowej wniesioną.

Brody dnia 22 listopada 1884.

L. 9266. (8057 1—3)

Uwiadamia się, że po Romanie Charaku zmarłym 18 stycznia 1881 rozprawa spadkowa na podstawie ustawionego porządku dziedziczenia wdrożoną została.

Ponieważ miejsce pobytu Michała Charaka sądowi nie jest wiadome, przeto wzywa się go, by w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie się zgłosił i do spadku się oświadczył, gdyż inaczej rozprawa spadkowa ze zgłaszającymi się dziedzicami i ustanowionym dla niego kuratorem Mikołajem Kuryłasem przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Szczerzec 7 listopada 1884.

L. 8335. 5543. (8039 1—3)

Wojnicki sąd powiatowy zawiadamia niniejszem: 1) że Józef Mietła z Wojnicza na dniu 5 lutego 1883 w Wiśniczu bez ostatniej woli rozporządzenia zmarł; 2) że Jakób Kogut w Bielczy na dniu 3 marca 1882 z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia umarł.

Wzywa się ad 1. niewiadomych spadkobierców Józefa Mietły, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc prawa spadkowe w tutejszym sądzie zgłosili, gdyż inaczej masa spadkowa, dla której p. Sądecki notaryusz w Wojniczu ustanowiony został, fiskusowi oddaną będzie.

ad 2. Michała Koguta z miejsca pobytu niewiadomego, żeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosił się w tym sądzie i oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, w przeciwnym razie spadek byłby przeprowadzonym z zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem Józefem Dulianem w Bielczy dlań ustanowionym.

Wojnicz 30 listopada 1884.

L. 30534. (8032 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, zawiadamia p. Adolfa Fischera, że przeciw niemu firma handlowa „Hirsch Lubinger“ we Lwowie, wyniosła pozew o zapłacenie resztującej sumy wekslowej 216 złr. 97 ct. z pn., z większej sumy 416 złr. 97 ct., na zasadzie którego wydano na dniu 4 grudnia 1884 l. 30534 nakaz zapłaty.

Gdy miejsce pobytu pozwanego jest niewiadomem, ustanowiono na koszt i niebezpieczeństwo tegoż, kuratorem ad actum adw. dra Dadleza z substytucyą adw. dra Abłamowicza w Krakowie, z którym spór przeprowadzonym będzie Poleca się zatem pozwanemu, by w dniach 3 albo sam wniósł zarzuty, lub też potrzebnej informacyi, kuratorowi udzielił, lub też innego zastępcę sobie obrał, i o tem sąd zawiadomił, w przeciwnym bowiem razie wynikłe szkodliwe skutki przypisać sam sobie by musiał.

Kraków 4 grudnia 1884.

L. 18815. (52 1—3)

Z powodu dziś wniesionego pozwu przez Jakóba Millera przeciw pozwanemu Bronisławowi Jęczmieniowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu o 37 złr. ustanawia się pozwanemu kuratora p. Konstantego Stupnickiego w Buczaczu, któremu pozew z terminem do ustnej rozprawy wedle ustawy o postępowaniu drobiazgowem na dzień 20 stycznia 1885 na 8 godzinie rano wyznaczonym się doręcza.

Wzywa się zatem pozwanego Bronisława Jęczmieniowskiego aby na terminie powyższym osobiście stanął, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę przed powyższym terminem udzielił lub innego pełnomocnika do zastępstwa w tej sprawie sądowi podał, inaczej złe skutki z zaniechania tego wypływające na niego tylko spadną.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz 27 grudnia 1884.

L. 7412. (8190 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach wzywa każdego, ktoby jeden z dwóch weksli z daty Lwów 15 stycznia 1874, jeden na 11.000 złr. a drugi na 2000 złr. opiewający, obydwa na Witolda Wolańskiego w Dupliskach adresowane i przez tegoż akceptowane, we Lwowie płatne, ani czasu wypłaty ani wymienienia osoby wystawiciela (remitenta) nie zawierające, wyrazy „na własne zlecenie (an die Ordre meiner Eigenen“ zawierające, w posiadaniu miał, by w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu w urzędowej części „Gazety Lwowskiej“ takowe w tutejszym sądzie przedstawił i swe prawa do tychże wykazał w przeciwnym razie bowiem ani akceptant tych dokumentów Witold Wolański ani też depozytaryusz tychże Henryk Szeliski od wszelkich zobowiązań z takowych uwolnieni i dokumenta te za niebyłe uznane będą.

C. k. sąd powiatowy.

Zaleszczyki 8 listopada 1884.

L. 6900. (8007 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie, ogłasza na żądanie p. Eliasza Pogranicznego, że temuż weksel z daty Rzeszów 26 maja 1870 na 1500 zł. opiewający za 4 miesiące od daty płatny przez Serafinę Macher wystawiony a przez Konstantego Dobrzyńskiego zaakceptowany i przez wystawicielkę na Eliasza Pogranicznego żyrowany, zaginął i wzywa dotychczasowego posiadacza tego wekslu aby w 45 dniach, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, by weksel ten tutejszemu sądowi przedłożył, a względnie prawa swe do takowego wywiódł, gdyż w przeciwnym razie na żądanie proszącego weksel wyż wspomniony za amortyzowany uznanym będzie.

Rzeszów 4 grudnia 1884.

L. 52468. (7919 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 10 listopada 1884 l. 52468 wnieśli małżonkowie Osiaź i Chane Nass przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Bartłomiejowi Frankowskiemu, Konradowi Gołkowskiemu, Elżbiecie z Czarneckich Gołkowskiej, Beili Konanter i Michałowi Baczyńskiemu o wykreślenie sum 3000 zł m. k. i 400 rubli srebrnych ze stanu biernego realności l. $56^3/_4$ we Lwowie, na który to pozew wyznaczono termin dziewiędziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu powyż wymienionych pozwanych nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Weiss kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Bodek mianowany.

Wzywa się zatem pomienionych pozwanych aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innych zastępców sobie obrali i tychże sądowi oznajmili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów dnia 15 listopada 1884.

L. 13743.. (7977 2—3)
C, k sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, iż Berisch vel Berl Nussbaum przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu małoletnim Feinerom i Arletom o uznanie za zgasły obowiązku Katarzyny Arlet do składania rachunków i wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. k. 161 m. w Przemyślu położonej, pozew wniósł.
Ustanawiając dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych kuratorem adw. dra Smutnego z zastępstwem adw. dra Zezulki, wzywa się pozwanych Feinerów i Arletów, by swą pisemną obronę wnieśli do dni 90, ewentualnie kuratorowi ustanowionemu wcześnie przed tym terminem środków prawnych dostarczyli lub innego prawnego doradcę sobie wybrali, ileże złe skutki zaniedbania sobie tylko przypisać będą mogli.
Przemyśl 5 listopada 1884.

L. 1388. (7815 2—3)
C k. sąd powiatowy wzywa Marcina Rozkochę z miejsca pobytu niewiadomego, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu tutejszemu sądowi lub kuratorowi Józefowi Ogórkowi wiadomość o swojem miejscu pobytu podał lub w tym czasie wniósł tutaj deklaracyę do spadku po ojcu Błażeju Rozkosze w Piaskach Druszkowie na dniu 6 kwietnia 1883 z pozostawieniem kodycylu z data 4 kwietnia 1883 zmarłym, gdyż inaczej spadek z jego kuratorem i zgłaszającemi się spadkobiercami przeprowadzony zostanie.
Wojnicz 30 listopada 1884.

L. 18631. (7731 2- 3)
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Chwistka, aby się w przeciągu roku od dnia ogłoszenia wezwania tego zgłosił do spadku po Pawle Chwistku, zmarłym w Trzemeśny 15 sierpnia 1883 r. oraz do spadku po Maryi Chwistek, zmarłej dnia 12 września 1874 r. inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem jego Tomaszem Piską przeprowadzone będzie.
Tarnów 25 października 1884.

L. 51344. (7737 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Jana Golińskiego, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, że uchwałą z 17 listopada 1883 l. 46982 dozwolono intabulacyę Józefa Zuckerberga za właściciela $^{1}/_{4}$ z $^{3}/_{10}$ części realności pod l. $33^{1}/_{4}$ i $^{1}/_{4}$ z połowy realności pod l. $926^{1}/_{4}$, i że uchwałę tę ustanowionemu równocześnie dla Jana Golińskiego kuratorowi adw. drowi Lehmanowi doręczono.
Lwów 8 listopada 1884.

L. 10740. (7757 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Rohatynie wzywa niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu Handzię Dmytrów by oświadczenie się do spadku po śp. Michale Dmytrów w Hrehorowie dnia 9 października 1879 z pozostawianiem rozporządzenia ostatniej woli zmarłym w przeciągu roku tem pewniej wniosła ileże w przeciwnym razie rozprawa spadkowa ze znanymi spadkobiercami i kuratorem jej w osobie p. Konstantego Peliszewskiego z Rohatyna ustanowionym przeprowadzoną będzie. Rohatyn 10 stycznia 1884.

L. 10229. (7887 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Jaśle zawiadamia Aleksandrę Hićkiewiczową niewiadomą z miejsca pobytu, że w sprawie kasy oszczędności miasta Jasła przeciwko niej o 150 złr. ustanowił dla niej kuratorem Franciszka Giebułtowskiego z Jasła
Jasło 18 listopada 1884.

L. 40744. (7749 2—3)
C. k. sąd miejsko delegowany w sprawach cywilnych w Krakowie, wzywa niniejszem posiadacza zagubionego kwitu depozytowego, przez c. k. kasę komisyjną c. k. dyrekcyę inżynieryi w Krakowie na dniu 26 maja 1878 żur. 414 na rzecz Salomona Goldbergera wystawionego, na kwotę 40 złr. opiewającego, by takowy w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia niniejszego ogłoszenia w tut. sądzie tym pewniej złożył, o ile że po upływie tego terminu za umorzony i żadnych prawnych skutków za sobą nie pociągający uznanym zostanie.
Kraków 11 listopada 1884.

L. 56589. (7800 2—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, oznajmia nieobecnego Edmunda Jurystowskiego, że przeciw niemu został dnia 1 grudnia 1884 do l. 56589 na rzecz galic. kasy oszczędności wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 1500 złr. z pn. Gdy miejsce pobytu Edmunda Jurystowskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Dąbrowskiego a tegoż zastępcą adw. dra Lehmana i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Edmunda Jurystowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwa sam sobie przypisze.
Lwów 1 grudnia 1884.

L. 56588. (7771 2—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Edmundowi Jurystowskiemu, że przeciw niemu został dnia 1 grudnia 1884 do l. 56588 na rzecz galicyjskiej kasy oszczędności wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 2200 złr. z pn. Gdy miejsce pobytu Edmunda Jurystowskiego nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Dąbrowskiego a tegoż zastępcą adw. dra Lehmana i wspomniony nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.
Wzywa więc zatem Edmunda Jurystowskiego aby ustanowionemu kratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwa sam sobie przypisze.
Lwów 1 grudnia 1884.

L. 12026. (8266 2—3)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie oznajmia, że w roku 1885 ogłaszać będzie wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach „Gazeta Lwowska“, „Gazeta Wiedeńska“ i „Przegląd sądowy i administracyjny“, zaś wpisy do rejestru spółek gospodarczych i zarobkowych tylko w czasopismie „Gazeta Lwowska.“
Złoczów 13 grudnia 1884.

L. 27851. (7850 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Jana Jaglę, iż w celu doręczenia mu uchwały z dnia 16 maja 1884 l. 11430 wydanej w sporze Towarzystwa zaliczkowego w Bochni przez adw. dra Zakrzewskiego działającego przeciwko Janowi Jagle o zapłacenie sumy 96 złr. z pn., ustanowiono mu kuratora w osobie dra Serafińskiego w Bochni, któremu rzeczony wyrok doręczono.
Kraków 14 listopada 1884.

L. 29574. (7849 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie jako trybunał handlowy wzywa niniejszem niewiadomego posiadacza wekslu w następny sposób opiewającego: „Krakau den 25 Februar 1875 pr. 300 fl. Sechs Monate a dato zahlen Sie an die Ordre meine eigene den Betrag von 300 fl. ö. W. Herrn Stanislaus Chwalibogowski in Krakau. Angenommen Stanisław Chwalibogowski“ przez wystawcę nie podpisanego a obecnie zaronionego, aby w przeciągu dni 45 licząc od dnia pierwszego po ogłoszeniu obwieszczenia, rzeczony weksel tut. sądowi przedłożył i prawa swoje do niego wykazał, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego terminu weksel ten za umorzony i nieistniejący uznany zostanie.
Kraków 28 listopada 1884.

L. 20446. (7852 2—3)
C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych na podstawie podania de praes 13 sierpnia 1884 l. 20446 przez A. M. Infelda przemysłowca w Krakowie wniesionego, według którego zaginął mu rewers zastawny krakowskiej kasy oszczędności z dnia 22 grudnia 1882 na imię Judy Hochberga opiewający na zlombardowany za 15 złr. los miasta Krakowa Nr. 14437 i drugi rewers tejże kasy oszczędności z dnia 21 listopada 1882 na imię A. M. Infelda opiewający, na zastawioną za sumę 40 złr. połówkę losu węgierskiego Nr. 14869, wzywa wszystkich w których ręku rewersa powyż wymienione znajdować się mogą, ażeby je w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni okazali, ileże w razie przeciwnym takowe za pozbawione wszelkiej mocy uważane, a wystawiciel onychże do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym im nie będzie.
Kraków 19 września 1884.

L. 6452. (7862 2—3)
Niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę z Kuczaków Gędłkową wzywa się, by się w przeciągu roku do spadku po ojcu Mateuszu Kuczaku zmarłym w Nowojowej górze na dniu 26 lipca 1866 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zgłosiła ileże spadek z ustanowionym kuratorem Feliksem Wojdyłą pertraktowanym będzie.
C. k. sąd powiatowy.
Krzeszowice 9 października 1884.

L 4930. (7866 2 - 3)
C. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Bajdę, że galicyjski zakład kredytowy ziemski w Krakowie wniósł przeciwko niemu na dniu 13 maja 1884 l. 2517 prośbę o wpis prawa zastawu dla sumy 200 złr. jako dawnego ciężaru, wskutek czego ustanowiono mu w tej sprawie kuratora w osobie Jana Wyczesanego a zarazem wzywa się Jana Bajdę aby bądź się sam jawił lub kuratorowi wskazał środki obrony, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisze.
Radłów 29 października 1884.

L. 6365. (7868 2—3)
Sieniawski c. k. sąd powiatowy uwiadamia Fedka Bzdonia z miejsca pobytu niewiadomego, że dla niego celem doręczenia mu tutejszosądowej uchwały z dnia 31 lipca 1883 do l. 3775, w sprawie egzekucyjnej Simchego Ehrenwalda jako prawonabywcy Fedka Bzdonia, przeciw Kondratowi Kwikowi o 20 złr. kuratora w osobie Stefana Czupik, ustanowił i wzywa go by sądowi umocowanego pełnomocnika przedstawił, gdyż wynikłą przez to szkodą sam sobie przypisze.
Sieniawa 30 września 1884.

L. 54801. (8129 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich tych w których rękach znajduję się polica pod dniem 22go listopada 1880 do l. 10.079 na okaziciela wystawiona, którą Józef Laudyn zabezpieczył w Krakowskiem towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń kapitał pośmiertelny w kwocie 1000 złr w. a., aby w przeciągu jednego roku sześć tygodni i 3 dni z takową zgłosili się, inaczej polica ta za nieważną uznaną zostanie.
Lwów, dnia 6 grudnia 1884.

L. 57039. (7658 2—3)
C. k. sąd pow. miejs. deleg. S. I. we Lwowie wiadomo czyni, że w sprawie Borucha Renzera przeciw Feliksowi Wagnerowi o zapłacenie 24 złr. 70 ct. a. w. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Feliksa Wagnera w celu doręczenia mu zwróconego wyroku z dnia 30. czerwca 1884 do l. 31404 ustanowionym został kurator w osobie p. adw. dr. Szwedzickiego z zastępstwem p. adw. dra Landesbergera we Lwowie i że pierw ustanowionemu powyższy wyrok zarazem się doręcza.
O czem się nieobecnego z miejsca pobytu Feliksa Wagnera zawiadamia z wezwaniem, aby do postanowionego kuratora się zgłosił, lub innego zastępcę prawnego sobie obrał.
We Lwowie dnia 21 października 1884.

L. 10492. (8390 2—3)
Powiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych Maryannę, Katarzynę, Juliannę, Janą, Karolinę, Zofię i Ksawerego Chmielowskich, że dla nich ustanowiono kuratora Emila Smentkiewicza z Krosna, w sprawie Franciszka Samborskiego i Salomei Wajda o wpisanie ich za właścicieli połowy w Krośnie pod lk. 199 położonej, wyk. hip. 208 objętej, dotąd na imię Konstancyi z Nowaków Chmielowskiej zapisanej realności, któremu to kuratorowi doręcza się uchwałę z dnia 13 listopada 1884 l. 10492 d zwalającą żądany wpis.
C. k. sąd powiatowy.
Krosno dnia 13 listopada 1884.

L. 24299. (7956 2—3)
C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie podaje do wiadomości, iż dnia 26 stycznia 1881 zmarła w Krakowie Maryanna Fitowska bezdzietnie i bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, i że pomiędzy innymi ustawniczymi spadkobiercami uprawnieni są do spadku po Maryannie Fitowskiej, Ignacy i Jan Fitowski.
Sąd, nie znając pobytu tychże, wzywa ich, żeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia wyrażonego, zgłosili się, w tymże sądzie i wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adw. dr. Leonem dla nich ustanowionym.
Kraków 23 lipca 1884.

L. 4370. (8008 2—3)
C. k. sąd obwodowy zawiadamia nieznaną z miejsca pobytu i życia S. Zenserową, że celem zaspokojenia sumy 200 zł. z pn. zabezpieczonej na jej rzecz w stanie biernym sumy 2500 zł. w. a. na dobrach Brzączowice i Popowice dla Felicyana Bobrowskiego intabulowanej, po upłaceniu na poczet tego długu kwoty 242 zł. 50 ct. reszta w kwocie 182 zł. 94 ct. z ceny kupna dóbr Brzączowic i Popowic wyłączona i na książeczkę Krakowskiej kasy oszczędności na imię masy S. Zenser opiewającą ulokowaną została; — że dla strzeżenia praw nieobecnej S. Zenserowej i zeznania odpowiedniej deklaracyi i ekstabulacyjnej, kurator w osobie adwokata dra Izydora Daniela z substytucyą adwokata dra Leona Lorii ustanowiony został.
Wadowice dnia 8 listopada 1884.

L. 4874. (8015 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Kętach ogłasza, że w dniu 27 lutego 1884 w Neubeiduk w Prusiech Jan Waleczko z Porąbki bez testamentalnie zmarł, i że po nim także Anna Pytlikowa, Jędrzej Łasak, Anna Łasak, Teresa Łasak i Katarzyna Łasak dziedziczą, jednakowoż z powodu, iż miejsce ich pobytu nie jest wiadomem, zatem wzywa się tychże, ażeby w przeciągu jednego roku od daty tego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosili, i deklaracyę do przyjęcia spadku wnieśli — gdyż inaczej spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla nich ustanowionym p. dr. Xawerym Chrzanowskim adwokatem w Kętach, przeprowadzonym będzie.
Kęty dnia 30 października 1884.

L. 14157. (8018 2—3)
Sokalski c. k. sąd powiatowy wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych Hersha i Jakóba Zigmanów, tudzież niewiadomych z miejsca pobytu Simona Zeigera oja niewiadomej z życia i miejsca pobytu nieletnej Reisli Zeiger, a w razie śmierci niewiadomych spadkobierców tychże, ażeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia wyrażonego, zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku po Leibie Zigman zmarłym w Sokalu roku 1869 bez rozporządzenia ostatniej woli, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adwokatem drem Wejdą dla nich ustanowionym.
Sokal dnia 20 listopada 1884.

L. 10426. (8019 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadome Sprincie Zecher i Beilę Zimet, że na prośbę Dawida Zimeta dozwolono ts. uchwałą z dnia 30 kwietnia 1883 l. 1331 wykreślenie prawa zastawu intabulowanej na rzecz Dawida Zimeta i Beili Zimet sumy 240 zł. i 150 zł a. w. ze stanu biernego realności pod lk. 73/273 w Tyśmienicy i że powyższą uchwałę doręczono kuratorowi p. Teofilowi Witosławskiemu c. k. notaryuszowi w Tyśmienicy.
Wzywa się zatem Sprince Zecher i Beilę Zimet, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzieliły lub sobie innego zastępcę obrały, gdyż w razie przeciwnym złe skutki z zaniedbania same sobie przypisać będą musiały.
Z c. k. sądu powiatowego.
Tyśmienica 26 listopada 1884.

L. 11288. (7833 2—3)
C. k. sąd obwodowy oznajmia z życia i miejsca pobytu nieznanemu ks. Janowi Lewickiemu, iż dnia 31 stycznia 1884 do l. 1024 wnieśli spadkobiercy ś.p. Antoniego Janochy przeciw ks. Janowi Lewickiemu i innym skargę o wykreślenie sum 300 duk, 400 duk, i 100 duk. z pn. i podciężarami ze stanu biernego dóbr Obertyn z przyległościami, którą to skargę uchwałą z 7 lutego 1884 l. 1024 do postępowania pisemnego zadekretowano, i że dla ks. Jana Lewickiego zamianowano kuratorem adw. dra Dębickiego ze zastępstwem adw. dra Rascha w Kołomyi.
Rzeczą pozwanego zatem kuratorowi potrzebnych informacyj udzielić, lub innego rzecznika ustanowić, i o tem donieść, inaczej skutki sam sobie przypisać będzie musiał.
Kołomyja 20 listopada 1884.

L 13295. (7896 2—3)
C. k. sąd obwodowy w sprawach cywilnych w Przemyślu, uwiadamia niniejszem nieznanego z miejsca pobytu Józefa Witoszyńskiego, iż dla niego z powodu wniesionego pozwu Berla Sacka przeciw komitetowi parafialnemu gr. kat. gminy parafialnej Błonie, Piotrowi Pacanowskiemu, Antoniemu Bulwińskiemu, Janowi Ławeckiemu, Tomaszowi Głowie, Józefowi Witoszyńskiemu i ks. Grzegorzowi Czajkowskiemu o 250 zł. w. a. z pn. ustanowiono kuratorem adw. dra Łużeckiego, z zastępstwem adw. dra Kozłowskiego.
Wzywa się przeto Józefa Witoszyńskiego aby ustanowionemu kuratorowi udzielił swoje środki dowodowe, lub innego zastępcę sądowi wymienił, gdyż inaczej wynikające z niedbalstwa skutki, sobie samemu będzie musiał przypisać.
Przemyśl 5 listopada 1884.

L. 22395. (7835 2—3)
C k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie, zezwala na żądanie gminy miasta Tarnowa na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem oryginalnego dokumentu kaucyjnego z daty Tarnów 20 lipca 1868 mocą którego Nathan Spiegel i Dwora Spieglowa zapisali jako kaucyę na dzierżawę od gminy miasta Tarnowa folwarku „Dyksanówka“ wedle kontraktu z dnia 12 sierpnia 1865 zawartego, kwotę 300 zł. i zezwolili na intabulacyę takowej w stanie biernym realności pod Nr. 225 w Tarnowie na Zawalu położonej i w stanie biernym sumy 400 zł. na realności tej na ich rzecz zaintabulowanej, i wzywa posiadacza tego dokumentu, ażeby go w przeciągu roku przedłożył, inaczej ten dokument za umorzony uznany zostanie.
Tarnów 25 listopada 1884.

L. 15067. (7807)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę: „Jakób Kris, przedsiębiorstwo spedycyi owiec w Podwołoczyskach“.

Tarnopol 8 listopada 1884.

L. 9263. (7883)

Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, iż do rejestru handlowego dla stowarzyszeń przy firmie „Spółka handlu skór w Rudkach, Towarzystwo zarejestrowane z nieograniczoną poręką w dniu dzisiejszym wpisano, że rada nadzorcza tego Towarzystwa wybrała w miejsce wykluczonego Jana Adamowskiego dyrektorem Józefa Angielskiego, zaś w miejsce występującego Piotra Struszkiewicza zastępcą dyrektora Jana Wojciechowskiego. i że ten wybór na walnem, w dniu 2 sierpnia 1883 odbytem, zgromadzeniu zatwierdzonym został.

Sambor 21 sierpnia 1883.

L. 30496. (8031)

C. k. sąd krajowy w Krakowie jako handlowy poleca zapisanie przy istniejącej w rejestrze handlowym firmie „Bank Galicyjski dla handlu i przemysłu w Krakowie“ w rubryce czwartej, i że tenże Bank w skutek upoważnienia Rady zawiadowczej z daty Kraków 17 listopada 1884 nabył kontraktem z daty Tarnów 20 listopada 1884 przedsiębiorstwo handlowe w Tarnowie pod firmą „Dom komisowy Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu“ i toż przedsiębiorstwo nadal w charakterze swej filii prowadzić będzie.

Kraków 3 grudnia 1884.

L. 15584. (8073 1—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że w skutek prośby Pinkasa Riesel wdraża postępowanie amortyzacyjne następujących weksli, które proszącemu Pinkasowi Riesel zaginęły a to:

1) wekslu akceptowanego przez pana Juliusza Zawadzkiego, na zlecenie proszącego opiewającego, z daty Ottynia 18 stycznia 1883 na 500 zł., nie zaopatrzonego datą płatności;

2) wekslu przez pana Juliusza Zawadzkiego akceptowanego, na zlecenie proszącego opiewającego, z daty Ottynia 18 maja 1883 na 200 zł. bez daty płatności;

3) wekslu przez Juliusza Zawadzkiego akceptowanego, na zlecenie proszącego opiewającego, z daty Ottynia kwietnia 1883 na 50 zł., bez daty płatności;

4. wekslu przez Pinkasa Arbeit i Simchę Herzmann akceptowanego, na zlecenie proszącego opiewającego, z daty Ottynia 1 maja 1883 na 700 zł. bez daty płatności.

5) wekslu przez Pinkasa Arbeit akceptowanego, z daty Ottynia 1 listopada 1883 bez daty płatności i wzywa się posiadacza tych weksli, aby przedłożył takowe temu sądowi w przeciągu dni 45 tem pewniej, ileże w przeciwnym razie na ponowne żądanie proszącego, takowe za amortyzowane uznane zostaną.

Stanisławów, 19 listopada 1884.

Konkursa.

L. 23. (76)

W Zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie potrzebny jest dyurnista obznajomiony zupełnie w manipulacyi kancelaryjnej, a osobliwie także rachunkowości i piszący pięknie po polsku i niemiecku.

Kompetenci zechcą się osobiście w dyrekcyi Zakładu zgłosić“.

Lwów, dnia 3 stycznia 1885.

C k. dyrektor

L 7843. (33 3—3)

Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie jest do obsadzenia posada woźnego Rady z roczną płacą 450 złr. i dodatkiem aktywalnym 25 prc., ewentualnie posada woźnego kancelaryjnego z roczną płacą 300 złr., dodatkiem aktywalnym 25 prc umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o te posady w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy w czterech tygodniach od 10 stycznia 1885, do Prezydyum sądu wyższego w Krakowie. Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, 30 grudnia 1884.

L. 93 (36 3—3)

Posada koncepisty w X klasie rangi przy c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Podania należy wnieść do 3 tygodni w rzeczonej dyrekcyi.

Lwów, dnia 28 grudnia 1884.

L 72. (101 1—3)

Celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. zastępcy nadprokuratora państwa w Krakowie w VIII klasie rangi, a względnie c. k. zastępcy prokuratora państwa w okręgu sądu krajowego wyższego, również w VIII klasie rangi, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o te posady winni swe podania wnosić do c. k. nadprokuratoryi państwa w Krakowie w dniach 14 od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego konkursu w „Gazecie Lwowskiej“.

Kraków, dnia 5 stycznia 1885.

C. k. radca dworu i nadprokurator państwa.

Nalepa.

L. 4564. (60 1—2)

Celem zaopatrzenia szkół stałymi nauczycielami ogłasza się konkurs na następujące posady:

I. w powiecie złoczowskim:

a) przy szkołach etatowych z płacą 300 zł. w. a.

1. w Białogłowach; 2. w Kabarowcach; 3 w Podhajczykach; 4. w Stronibabach.

b) przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. w. a.

1. w Bohutynie, 2. w Boniszynie, 3. w Koropcu, 4. w Manajowie, 5. w Ostaszowcach, 6. w Sciance, 7. w Skniłowie, 8. w Sławnej, 9. w Zakomarzu, 10. w Kruhowie.

II. w powiecie brodzkim:

a) przy VII klasowej szkole żeńskiej w Brodach, dwie posady starszych nauczycielek z płacą po 600 zł. w. a., w którym celu kandydatki wykażać się mają świadectwami do szkół wydziałowych, a to na jednę posadę z grupy I, a według możności z II. — na drugą zaś z grupy II i IIIciej.

b) przy szkołach etatowych z płacą 300 zł w. a.

1. w Barylowie, 2. w Berlinie, 3. w Blichu, 4. Boratynie, 5. w Ciszkach, 6. w Gajach starobrodzkich, 7. w Kadłubiskach, 8 w Kontach, 9. w Suchodołach, 10. w Szczurowicach.

c) przy szkołach filialnych z płacą 250 zł. w. a

1. w Batyjowie, 2. w Bielawcach, 3. w Grzymałówce, 4. Kustyniu, 5. w Orzechowczyku, 6. w Piaskach, 7. w Rażniowie, 8. w Reniowie, 9. w Suchowoli, 10. w Wierzbowczyku.

Oznajmiając. iż w Wierzbowczyku wykonuje prawo prezenty dwór, w innych miejscowościach zaś rady szk. miejscowe, wyznacza się termin wnoszenia podań za pośrednictwem swej władzy przełożonej do 10 lutego 1885 z zastrzeżeniem, iż podania bez metryki chrztu, świadectwa kwalif., należycie udokumentowanego wykazu lat służby, bezwzględnie zwracane będą, przyczem się zaleca pamięć na zaopatrzenie załączników stemplem na 15 ct.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Złoczów, dnia 24 grudnia 1884.

L. 17771. (128 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela geografii i historyi w c. k. gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca etatowa tysiąca (1000) i dodatek aktywalny trzystu (300) zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem przełożonej Dyrekcyi najpóźniej do 15 lutego 1885 do Prezydyum Rady szkolnej krajowej.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29 grudnia 1884.

Księgi gruntowe.

L. 271. (118)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Mielcu urzędująca zawiadamia, że do hodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Rzochów, dnia 15 stycznia 1885, rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Mielec, 5 stycznia 1885.

L. 2888. (84)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Leśnikach składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania, mogą być wnoszone do dnia 9 stycznia 1885.

C. k. miej. deleg. sąd powiatowy.

Brzeżany, dnia 28 grudnia 1884.

L. 4. (97)

Komisya hipoteczna ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Koszarawa“, dnia 10 stycznia 1885, rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Żywiec, 3 stycznia 1885.

L. 3. (80)

Sporządzone celem założenia księgi gruntowej w gminie Nowosielicy, arkusze posiadania wraz z sprostowanemi spisami posiadłości i posiadaczy, kopiami map katastralnych i protokołami dochodzeń, zostały w c. k. sądzie powiatowym w Zabłotowie, złożone do powszechnego przeglądu, gdzie też zarzuty przeciw prawdziwości tych arkuszów ustnie lub pisemnie do dnia 15 stycznia 1885, wnosić wolno.

Z komisyi hipotecznej.

Kołomyja, 3 stycznia 1885.

Upadłości.

L. 17191. (73 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu prostuje zaszłą w numerze 285/84 „Gazety Lwowskiej w ts. obwieszczeniu z dnia 11 listopada 1884 l. 15094 omyłkę drukarską w ten sposób, iż w sprawie konkursowej Reizli Hellreich wskutek wyboru przez wierzycieli konkursowych dnia 19 września 1884 dokonanego nie „Hersza Schneidera“ ale „Hersza Schmierera“ z Mikuliniec zawiadowcą tejże masy ustanowiono.

Tarnopol, 18 grudnia 1884.

L. 74, 75. (114)

W celu likwidacyi zgłoszonych do masy rozbiorowej Jakuba S. Hullesa po ogólnym terminie likwidacyjnym pretensyi, również w celu powzięcia przez ogół wierzycieli uchwały co do sposobu zrealizowania nieściągniętych dotąd wierzytelności czynnych tejże masy, wreszcie celem odebrania od krydataryusza przysięgi w myśl §. 97 ust. konk. wyznaczam termin na dzień 28 stycznia 1885, o godzinie 9 przed południem, w biurze nr. 6 tutejszego sądu krajowego, na który wzywam wierzycieli konkursowych z uwagą, iż decyzya co do zrealizowania wierzytelności czynnych nastąpi większością głosów stawiających na terminie wedle kwoty wierzytelności przez nich zgłoszonych obliczyć się mająca.

Lwów, dnia 10 grudnia 1884.

Komisarz konkursowy

Zennegg.

C. k. Radca sądu krajowego.

L. 16299. (83 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że konkurs do majątku Arona Silbersteina kupca w Przemyślu, uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 16299, zniesionym został.

Przemyśl, 24 grudnia 1884.

L. 54. (115)

Celem likwidacyi wierzytelności Izydora Cohna, tudzież wierzytelności do masy rozbiorowej Abrahama A. Keblmanna po ogólnym terminie likwidacyjnym zgłoszonych, niemniej celem odebrania od krydataryusza przysięgi w myśl §. 97 ord. konk. wyznaczam termin na dzień 4 lutego 1885, o godzinie 9 przed południem, w biurze nr 6, tutejszego sądu krajowego.

Lwów, 10 grudnia 1884.

C k radca *Zennegg.*

Komisarz konkursowy

Doniesienia prywatne.

L. 1362 (129 1—3)

Konkurs.

Celem obsadzenia posady sekretarza urzędu gminnego w Brzozowie, w połączeniu z obowiązkiem wykonywania nadzoru policyi miejscowej z roczną pensyą 500 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs do 15 lutego 1885 r. Ubiegający się o tę posadę, winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi, przed upływem powyż oznaczonego terminu do tutejszego urzędu gminnego.

Brzozów, 5 stycznia 1885.

Z ... W. Łozińskiego ul. Zamoyskiego l. 12 dom Wernera. Zarząd Władysław Weber. Papier z c. k. uprzyw. fabryki

Kraków
pvs
(nr ...)